

NOVI TEDNIK

številka 45 • leto XXXIX • cena 40 din

Celje, 14. novembra 1985

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Visoko je dvignil kipec celjskega viteza Andrej Mlakar, režiser novega slovenskega filma Cristoporos, ki se je odvrtel prav zadnji dan 13. Tedna domačega filma v Celju. V pozdrav in zahvalo celjski filmski publiki, ki vsako leto spremlja domače filmske dosežke in ki je tudi prisodila največ glasov omenjenemu filmu. Žirija Novega tednika in revije Stop je proglasila debitanta leta Emila Filipčiča, igralko leta Mileno Zupančič in igralca Borisa Juha. Podelili so tudi več spominskih plaket ter nagrade in priznanja Metoda Badjura. Več na str. 13.

EDI MASNEC

Zagrnjen zastor za filmskim praznikom

Osem dni je Celje z okolico živelo v znamenju filma. Okoli 40 tisoč gledalcev si je v celjskih kinodvoranah, pa v Rogški Slatini, Šmarju pri Jelšah, v Zrečah, na Dobrni in v Slovenj Gradcu in Žalcu ogledalo 135 projekcij dvaintridesetih celovečernih filmov, če ne štejemo tudi vseh projekcij kratkih filmov, ki so bile v mali dvorani kina Union in so jih vrteli tudi na dveh uličnih platnih na pročelju Celjske mestne hranilnice in blagovnice Tkana. Organizatorji TDF ocenjujejo, da je bilo vseh projekcij okoli 220, če pri tem računamo, da je že od junija teklen program filmov v počastitev 40-letnice

slovenske kinematografije, v katerem se je odvrtelo 37 celovečernih filmov. Kot navadno, so bile daleč najbolj obiskane posebne projekcije filmov za šolsko mladino, pa tudi premierni filmi in filmi, ki so gostovali v sosednjih občinah, so želi izreden obisk.

Ni še čas, da bi v celoti dajali oceno 13. Tedna domačega filma, lahko pa zatrdimo, da tudi letošnja manifestacija ni razočarala. S svojo širino programa, zlasti pa s čvrsto vsebinsko usmeritvijo, je naravnana h gledalcu in krepi njegove filmske osveščenosti. Takšna naravnost že kaže otipljive rezultate, saj je v Celju lahko dokazati,

da ni domačega filma, ki bi kinodvorane puščal prazne.

Filmski praznik Celja se je iztekel. Ne moremo si ga pa zamisliti brez mnogih delovnih organizacij in vseh tistih, ki z ljubeznijo in zavzetostjo pripravljajo to manifestacijo in jo tudi podpirajo. Letos so bili glavni pokrovitelji 13. Tedna domačega filma delovne organizacije: Aero, Gradis, Kovnotehna in Toper Celje ter Elkroj iz Mozirja, ob njih pa je programe gostilo ali kako drugače podprlo to kulturno manifestacijo še preko šestdeset delovnih organizacij iz celjske in sosednjih občin.

Sneg presenetil le voznike

Zimske službe so dobro pripravljene

Prve snežinke v začetku tega tedna so razveselile najmlajše, vendar pa snežna oddeja še ni dovolj debela (na Rogli so na primer namerili le 20 centimetrov snega), da bi bilo dovolj za smuko. Tako smučišča na našem območju še ne obračunajo.

Pač pa je prvi sneg presenetil marsikatero voznika, ki si ni pravočasno priskrbel zimskih opreme. Zato je bilo v ponedeljek nekaj zastojev na cestah, predvsem na klanjih na Kozjanskem, kjer je zapadlo največ snega.

Delavci Cestnega podjetja Celje so v ponedeljek že zjutraj začeli pluziti cesto na Roglo, splužili pa so tudi ceste na Kozjanskem in v Logarski dolini. Na cesti Ljubno-Luče se je vsul plaz, tako da je bila nekaj časa zaprta za ves promet.

Prvi sneg je pokazal, da je zimska služba Cestnega podjetja dobro pripravljena na letošnjo zimo. Od dogovorov v posameznih občinah pa je

odvisno, kako bodo splužene ceste oziroma koliko naj bi privarčevali pri zimski službi. Dobro so pripravljene tudi celjski komunalci.

Na celjskem Tozdu Ceste-Kanalizacije so tudi letos delili sol hišnim svetom. Odziv je bil zelo pičel, saj se je na sedežu tozda v enem tednu oglasilo le enajst hišnih svetov. Komunalci so zato sol delili še v ponedeljek in torek, ko so prve snežinke vzpodbudile precej več ljudi. Tistim, ki ne bodo čistili pločnikov pred svojimi zgradbami, se letos obetajo višje kazni in sedanja brezbrzičnost se lahko kasneje mašuje.

Precej težav so na našem območju povzročile tudi narasle reke in potoki. Tako je bil nekaj časa zaprt podvoz v Tremarjih zaradi visoke Savinje in pa hudournika. Voda je vdrla tudi v nekaj kleti stanovanjskih hiš na Polu-

lah, v mozirski občini pa je potok Trnova prav tako zalil nekaj kleti, tako da je škoda za približno 300.000 dinarjev. Voda je zalila tudi klet osnovne šole na Dobrni, bregove pa je prestopil tudi potok v Pirešici, zato je bil promet na cesti Arja vas-Titovo Velenje nekaj časa oviran.

S. ŠROT

Arheološke najdbe v Črnlatici

V šentjurski občini so prišla na dan pomembna arheološka odkritja. Pri Mlakarjevih v Črnlatici so pri gradnji dovozne ceste našli dele bronaste kulturne posode iz šestega ali sedmega stoletja pred našim štetjem. Ta najdba pomeni pomembno pridobitev za predstavitev materialne kulture starejše železne dobe na Slovenskem. Zaradi ogroženosti terena in enkratne najdbe je zavod za spomeniško varstvo v Celju začel z zaščitnimi arheološkimi raziskavami, katere je omogočila občinska kulturna skupnost v Šentjuru.

Pri arheoloških raziskavah je prišlo na dan marsikaj. Našli so izjemno veliko kamnito grobno konstrukcijo z žganim pokopom. Našli so tudi obilico drobnega materiala – od grobe do fino slikane lončevine, fragmente steklene posode, dele bronaste posode, bronast gumb, jagode iz steklene mase ter vretenca za statve.

Zaradi pomanjkanja denarja za nadaljnja arheološka izkopavanja v Črnlatici, se bodo le-ta nadaljevala v prihodnjem letu. Z.S.

Najraje nosim

Elkroj

hlače

V Celju je še preveč hrupa

Promet povzroča prekomeren hrup najbolj v zdravstvenem kompleksu. Stran 15.

Zakaj plin v zrak, če gre za devize

Skupna naložba rogaškega Donata in celjske Cinkarne. Stran 4.

Letos gostje iz 64 držav

Rogaška Slatina v galopu z najbolj razvitimi. Stran 9.

V zraku je še preveč strupa

Celje je še vedno v vrhu lestvice slovenskih mest z najbolj onesnaženim zrakom, čeprav se že precej poznajo prizadevanja v zadnjih letih. Tako je sedaj na tej lestvici s tretjega zdrknilo na šesto mesto, bolj onesnažen zrak pa imajo trenutno tudi v Ljubljani in Mariboru.

Takšno primerjanje z drugimi mesti je seveda varljivo, ker Celjanom ne more biti v preveliko tolažbo, da tudi v nekaterih drugih slovenskih krajih vdihavajo tako slab oziroma še slabši zrak. Več pove podatek, da so se emisije strupenega žveplovega dioksida zmanjšale z 9600 na 5500 ton na leto. To je kar lep uspeh, a premajhen, da Celjani ne bi s strahom pričakovali zimskih inverzij, ko zrak v kotlini postane prenasičen z žveplovim dioksidom.

Glavni onesnaževalec je še vedno Cinkarna oziroma stari obrat za proizvodnjo žveplene kisline (takoimenovana piratna linija), ki vsako uro prispeva 150 kilogramov strupenega žveplovega dioksida v zrak oziroma kar petino. Skupno pa se je emisija tega strupenega plina iz Cinkarne zmanjšala v zadnjih letih s 5500 na 3500 ton letno.

Drugi večji onesnaževalec je EMO s strupenim fluorom, ki pa bolj onesnaži le bližnjo okolico tovarne, kot so pokazala merjenja. EMO naj bi odpravil onesnaževanje s fluorom v naslednjem srednjoročnem obdobju, ko bodo zgradili nov obrat v Trnovaljah.

Ostala celjska industrija je precej zmanjšala emisijo strupenih plinov v zrak, predvsem s prehodom na plin, ki je zelo čisto gorivo. Pač pa zadnja leta postajajo vse večji problem manjša individualna kurišča, kjer prevladuje premog kot kurivo. V centru mesta Celje oziroma v strnjjenih naseljih je 7700 takšnih kurišč. Poleg tega je v centru mesta še 27 kotlovnice na premog, ki prispevajo v kurilni sezoni vsako uro 84 kilogramov žveplovega dioksida v zrak, 2 kotlovnice na mazut prispevata 9 kilogramov, 27 kotlovnice na lahko plinsko olje pa 42 kilogramov SO₂ na uro. Skupna emisija teh kotlovnice je tako v kurilni sezoni 135 SO₂ kilogramov v eni uri.

kar je sicer manj kot onesnaži zrak industrija, vendar je 90 odstotkov vseh dimnikov v stavbah v središču mesta nižjih kot 15 metrov. Zato strupeni dimi ostajajo pri tleh in bolj vplivajo na onesnaženost zraka.

Zato so na nedavnem sestanku, ki ga je sklical občinski komite za urejanje prostora in varstvo okolja, udeležili pa so se ga vsi, ki v Celju skrbijo za čistejši zrak, zadožili Komunalno, Tozd

TEMA TEDNA

Toplotna oskrba, da stalno kontrolirajo delovanje vseh energetskih objektov. Dimnikarsko podjetje Celje pa mora redno pregledovati dimnike in jih čistiti, pregledujejo in čistijo pa tudi kurila do moči enega megavata. Ker se dogaja, da nekateri odklanjajo dimnikarje oziroma kontrolna in vzdrževalna dela, bo po potrebi posredoval tudi občinski inšpektorat.

Večji onesnaževalci – Cinkarna, EMO, Aero, Železarna Store in Komunalna, Tozd Toplotna oskrba – pa morajo imeti izdelan intervencijski načrt ukrepov za primer, če bi prišlo do kritičnega onesnaževanja zraka. Namen teh načrtov je, da delovne organizacije vedo, koliko in kateri njihovi obrati onesnažujejo zrak in kako lahko emisije zmanjšajo. Seveda pa morajo vse te delovne organizacije tudi redno kontrolirati emisije, še posebej pa v kurilni sezoni od novembra do marca, ko morajo z rezultati merjenj seznaniti tudi občinski inšpektorat.

Intervju z Danijem Podpečanom, programskim vodjem KPO v Cinkarni objavljamo na peti strani. To naj bi bil le začetek soočanja mnenj strokovnjakov, ki skrbijo, da bi imeli čistejši zrak. Če v naslednji številki bomo povprašali za mnenje člane celjskega društva za varstvo okolja, pripravili poročilo o uresničevanju Druženega dogovora o varstvu okolja in povprašali za mnenje še druge strokovnjake.

SREČKO ŠROT

Odperta vrata Rdečega mlina

Vrata Rdečega mlina in z njimi tudi bogato pričevanje Joštovič o pomembnih dogodkih iz usodnih dni naše preteklosti bodo danes popoldne odprta za vse, ki jih zanima ta pomembni del naše zgodovine.

Srečanje z Joštoviči organizirata Slavistično društvo Celje in Klub celjskih kulturnih delavcev Ivan Cankar.

Pričakujejo, da se bodo vabilu odzvali predvsem mladi, katerim bi današnji obisk pomenil tudi pomembno in zanimivo popestritev učne snovi o zgodovini našega narodnoosvobodilnega gibanja.

VVE

Sodelovanje Žalca in Kruševca

Občinama Žalec in Kruševac, ki sta že nekaj časa pobrateni, zdaj sledijo še krajevne skupnosti iz omenjenih občin. Pred dnevi sta se namreč pobratili krajevna skupnost Griže iz Žalca in krajevna skupnost Radomir Jakovljevič iz Kruševca. S podpisom listine v Kruševcu, so se še poglobili prijateljski stiki med krajevnimi skupnostima, ki sta prve stike navezali že mnogo prej, na krajevnem prazniku skupnosti Griže. Ob podpisu listine o pobratenju, so v Kruševcu pripravili kratek kulturni program, na katerem sta uspešno nastopila tudi Savinjski oktet in gledališka skupina iz Vrbja.

FRANC JEŽOVNIK

Pridejo tudi Rifle in Veseli planšarji

Pred vrati je »12.« revija domačih ansamblov v Libojah, ki jo pripravlja domače kulturno umetniško društvo. Čeprav je že slabo kazalo z udeležbo ansamblov, pa v zadnjih dneh prijave kar dežujejo. Seveda jih organizator zavrača, saj je rok že potekel, pa tudi prevelike gneče si ne želi, predvsem dobro izpeljan program. Zdej je prijavljenih šestnajst ansamblov, vsi pa so takšni, ki imajo kakovostno ime: ansambel Slovenija, Franci Zeme, Veseli hmeljarji, Viki Ašič, Savinjskih 7, Saleški fantje, Brane Klaužar, Kongres Kungota pri Mariboru, Stopar Mengeš, Medijski odmev, Revirčani Zagorje, Tone

Libojah veliko delajo in ni akcije, kjer ne bi bil zraven tudi Tone. Naj gre za soboto ali nedeljo ali drug prost dan. Poleg redne zaposlitve se je odločil tudi za glasbo. Glasba pa je v delavskih Libojah sploh doma. Tam skoraj ni otroka, ki ne bi nekaj igral in kasneje to razširjal. Tako je bilo tudi s Tonetom. Vključil se je v libojško godbo na pihala, kjer mu je osnove dajal pokojni voditelj, kapelnik Franc Kovač. Ta je prehitro

Tone Uplaznik

Ljubitelji glasbe, zlasti ti, ki jo izvajajo godbeniki na pihala ko zaslišijo njegovo ime, vedo za koga gre. Navdušeni in stalni obiskovalci planin in gora, ko zaslišijo njegovo ime, tudi vedo, kdo je to. In tako naprej.

Tone Uplaznik, Libojčan. Zaposlen kot vodja servisne mehanične delavnice v Ingradu, sicer pa vnet in navdušen ali celo zastrupljen »muzikanter« od mladih let, pa pianec, smučar in še kaj. Skromen je kot pretežno vsi Libojčani. O svojem delu in sebi ne govori rad. Rad pa dela. In v

umrl in pred leti ga je uspešno zamenjal njegov Tone. S starejšimi in mlajšimi godbeniki je libojško godbo po izgubi Franca Kovača z mnogimi novitami in kvalitetnimi dopolnitvami tako uspešno pripeljal do zlatega jubileja, 50 let, ki so ga proslavili letos z jubilejnim koncertom in »zalili« z doslej najvišjim uradnim priznanjem, bronastim odličjem na republiškem tekmovanju godb na pihala druge skupine v Mariboru. »Nismo tega pričakovali,« skromno pripoveduje Tone, »vendar nam je zdaj žal, da smo srebro

čitev v rokah krajanov, kajti le s samoprispevkom bo mogoče zgraditi prepotrebne objekte. Predlagani program vlaganj krajevnega samoprispevka zajema izgradnjo mrliške veže, otroškega vrtca,

Sicer pa je sedaj vsa odlo-

naravnega kopališča ob Savinji, ureditev kanalizacije v naselju Poreber, izgradnjo dveh požarnih vodnjakov, izgradnjo peš poti in kolesarske steze do griškega mosta, izgradnjo javne razsvetljave na Ložnici, ureditev pokopališča za žari in anonimni pokop ter ureditev nekaterih pločnikov in ulic. Skupna vrednost izgradnje predlaganih objektov je 199 milijonov dinarjev, sredstva pa naj bi zbrali s 1,5 odstotnim prispevkom iz osebnega dohodka, 0,75 odstotka od pokojnin, obrtniki bi plačevali 2 odstotka iz ostanka čistega dohodka, tisti, ki posedujejo zemljišče 4 odstotka od katastrskega dohodka, del sredstev pa bodo za mrliško vežo prispevali tudi KS Vrbje in Petrovče.

TONE TAVČAR

Asfaltiranje krajevnih cest

Krajevne skupnosti v celjski občini so letos dobile 6,5 kilometrov novih asfaltiranih cest v skupni vrednosti približno 70 milijard dinarjev. Pomembnejše asfaltne odseke so dobili v Štorah (Gorica in Pečovje), Dobrni (od Pristave proti Galiciji), v Šmartnem v Rožni dolini (proti Sentyungertu), Pod gradom (trije odseki v Pristavi), Frankolovem (cesta proti Klancu), Arclinu, Škofji vasi in v Trnovljah.

Približno tretjino potrebnega denarja je prispevala občinska komunalna skupnost, ostalo pa krajski in delovne organizacije. Še posebej pa so se izkazali krajski prostovoljni delci in na ta način so marsikje zelo zmanjšali stroške za posodobitev ceste predvidene v proračunu.

S. Š.

Kolovozu v Koretnem bodo rekli cesta

Letošnjega praznovanja Dneva republike se upravičeno veselijo zlasti občani v krajevni skupnosti Smarje. V zaselku Koretno bodo v asfalt preoblekli 1600 metrov krajevne ceste, ki so ji do zdaj rekli kolovoz.

Z gradnjo so v lastni režiji pričeli lani. Dinar za zemljska in utrjevalna dela so zbrali sami, prispevali material in z nešteti urami prostovoljnega dela na cestni trasi znatno prispevali k pocenitvi gradnje.

Za sto šestdeset gospodinjstev v Koretnem bo nova cesta velikega pomena, saj gre za pretežno kmetijsko območje z živinorejo in vinogradništvom.

Gradnja ceste v Koretnem bo stala 15 milijonov dinarjev, od tega je krajevna skupnost Smarje za asfaltno prevleko prispevala okoli 8 milijonov. Da so nove ceste na Smarskem veliko več vredne kot pa znašajo stroški gradnje, ni nova ugotovitev. Ob splošnem pomanjkanju infrastrukturnih sredstev, s katerimi razpolaga občinski cestno-komunalni skis, je treba pač globoko seči v lastni žep in zgrabiti za kramp in lopato.

M. A.

STOP

INŠTITUT ZA HMELJARSTVO IN PIVOVARSTVO ŽALEC

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

naslednjih osnovnih sredstev:

TRAKTOR IMT 533 izključna cena	350.000 din
ŠKROPILNICA za mini majers	100.000 din
SREDNJI NAKLADALEC	20.000 din
ZADNJI NAKLADALEC	140.000 din
REZALNIK ZA HMELJ	30.000 din
PLUG KOMET	5.000 din

Licitacija bo 19. novembra ob 11. uri na Inštitutu za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec.

Ogled možen 4 ure pred izvedbo licitacije.

Pred pričetkom licitacije morajo udeleženci plačati varščino v višini 10% izključne cene.

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec

MERX

KMETIJSKI KOMBINAT Sentyur

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

vabi k sodelovanju

ekonomista

s končano VII. ali VI. stopnjo zahtevnosti smer poslovne informatike za opravljanje nalog na področju vstopitve in organizacije informacijskega sistema v okviru delovne organizacije.

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom ter 3 mesečnim poskusnim delom.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljite v 8 dneh na naslov: Kmetijski kombinat Sentyur, splošna služba.

TOZD LASTNA KMETIJSKA PROIZVODNJA

objavlja
prosta dela in naloge

1. vzdrževalec – električar
2. delovodja sadjarstva
3. oskrbovalec plemenske živine
4. traktorist

Za opravljanje navedenih del in nalog zahtevamo:

- V. stopnja zahtevnosti elektro usmeritve – poskusno delo 3 mesece pod 2.
- VI. stopnja zahtevnosti kmetijske usmeritve – kmet. ing. sadjarske smeri – poskusno delo 3 mesece pod 3.
- II. stopnja zahtevnosti kmetijske usmeritve – kmetovalec – poskusno delo 3 mesece pod 4.
- II. stopnja zahtevnosti prometne usmeritve – voznik – poskusno delo 2 meseca

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljite v 8 dneh na naslov: Kmetijskega kombinata Sentyur, splošna služba.

GOP »OBNOVA« CELJE

Objavlja po sklepu DS TOZS

Javno licitacijo

1. Električne stroje škarje Jelšingrad tip NM 2,5/1050, 1980 600.000 din
2. Vakuumska polnilna naprava Frigovak 80.000 din
3. Stružnica 1.000.000 din
4. Stroj za mazanje tapet 4.000 din
5. Kompresor Fagor KDV 396 380.000 din

Dražba bo v ponedeljek, dne 18. 11. 1985 ob 11.00 uri v sejni sobi DO, Celje, Lava št. 1. Neuspelo dražbo bomo ponovili 25. 11. 1985 ob istem času. Na dražbi lahko sodelujejo vsi, ki so pred dražbo plačali 10% polog od izključne cene.

Prometni davek plača kupec. Prodaja po načelu »videno-kupljeno«. Vse ponudeno si lahko ogledate na dan dražbe od 9.00 ure dalje.

Med najboljšimi rokometnimi sodniki

Štefan Jug bo sodil prihodnje leto na svetovnem prvenstvu

Štefan Jug je skupaj z ljubljancem Herbertom Jegličem iz Ljubljane trenutno prav gotovo rokometni sodniški par številka 1 v Jugoslaviji in med najboljšimi in najcenjenejšimi na svetu. To lako z zagotovitvijo trdimo po zadnjem uspehu, ki ga je ta par dosegel na testiranju na seminarju v Švici, kjer se je zbralo 18 sodniških parov, ki so se preko teoretičnega in praktičnega dela potegovali za vozovnico, kdo bo sodil februarja prihodnje leto na svetovnem prvenstvu moške skupine A, torej najboljših reprezentanc sveta!

Prvi test sta opravila edina brez napake, pri drugem sta zaslužila dve in tudi bila najboljša. Za nagrado sta dobila sojenje najtežje tekme Romunija - NDR in jo odžvižgala po mnenju strogih ocenjevalcev zopet najbolje.

Bilo je težko, vendar se je splašalo potruditi, zadovoljen ugotavlja 41-letni mednarodni rokometni sodnik iz Celja, sicer redno zaposlen kot sekretar atletskega društva Kladivar. »Pripravljali smo se za dobro sojenje na svetovnem prvenstvu. Pokazati smo morali, kaj znamo in se zraven še učiti. Najbolj sta me presenetila dva Nigerijca, ki sta odlično sodila, najhitrejša pa sta bila pri Cooperjevem testu.«

Štefan Jug je zašel med sodnike leta 1964, 1972 je postal zvezni sodnik in že isto leto tudi mednarodni, kar je neverjeten uspeh. Doslej je

sodil okoli 40 mednarodnih tekem, med katerimi izdaja sojenje na treh svetovnih prvenstvih (mladinke v Prištini, članice B na Poljskem in člani B na Norveškem) in trikrat polfinale evropskega prvenstva. Od leta 1973 dalje nepretrgoma sodi v naši zvezni ligi.

Kako bo s sojenjem v prihodnje?

»Sem dobesedno razprodan! Od 18.-25. novembra sodiva z Jegličem na najkvalitetnejšem turnirju, kjer se zberejo samo svetovni in olimpijski prvaki. Turnir bo v ZR Nemčiji tudi z udeležbo Jugoslavije, Švedske, SZ, ZRN, NDR, Romunije, ČSSR in povabljenih Dancev. Januarja greva na Dansko na popularni »polar kup«, februarja je svetovno

prvenstvo. Želja in cilj pa je sojenje na olimpijskih igrah v Seulu. Ob tem pa ostajajo še domače obveznosti, ki jih tudi ni malo.«

Komu je najtežje soditi?

»Klubijskim ekipam, ki želijo tudi brez znanja na vsak način priti do zmage. Lažje je z reprezentancami, tam so najboljši rokometarji, ki so večinoma tudi lepo izobraženi. Sicer pa je sojenje kljub težavnosti le lepo, saj tako

spoznavam druge države, načine življenja in navajanja, kulturo, kar sicer ne bi mogel v takšnem obsegu, kot zdaj. Seveda pa je treba garati in paziti, da si vedno dober, kajti zadaj so drugi, ki čakajo na najmanjši spodrsli.«

Upamo, da ga pri Jugu in Jegliču ne bodo dočakali vse do tistega leta, ko bosta aktivno prenehala soditi, do tja pa je še najmanj desetletje.

TONE VRABL

Uspešna sezona v Aeroklubu Celje

Letalska sezona v celjskem Aeroklubu je sicer končana, vendar pa je to čas za ocenjevanje dosežkov. Celjski jadralci so bili lani v zraku skupaj 1800 ur, preleteli pa so 23.000 kilometrov. Z motornimi letali so leteli le toliko, kolikor je bilo potrebno za podajanje dovoljenj pilotov.

V Aeroklubu je bila pretekla sezona kar uspešna, čeprav so z nekaterih tekmovalcev pričakovali predvsem z državnega prvenstva, ki je bilo v Celju, ko bi lahko izkoristili prednost domačega terena. Peto in šesto mesto ni tisto, kar so pričakovali, vendar pa hkrati ugotavljajo, da več ni bilo mogoče z zastarelimi jadralnimi letali. Prednost tekmecev je v tem pogledu pač prevelika. Poleg tega je prvenstvo nekoliko pokvarilo tudi slabo vreme.

Kot največji dosežek celjskih jadralcev v pretekli sezoni bi lahko omenili nastop Franca Peperka na svetov-

Franco Peperko na svetovnem prvenstvu v jadralnem letenju v Rietiju, Italija.

nem prvenstvu v Rietiju v Italiji. Uvrstitev Peperka na trideseto mesto za nepozna-

Prizadevno društvo prijateljev mladine

Društvo prijateljev mladine v krajevni skupnosti Šentjur-Center sodi med najbolj delavne v občini. Vsako leto pripravijo program aktivnosti med zimskimi in poletnimi počitnicami, da bi otrokom popestrili proste dni in jih zaposlili v času, ko so starši na delu. Spomladi so prvi organizirali otroški Živžav, ki je pritegnil precejšnje število starih in mladih. Na obecnem zboru, ki so ga imeli prejšnji teden, so sklenili, da tudi prihodnje leto pripravijo podoben program aktivnosti. Ob tej priložnosti so vsem, ki pomagajo pri delu društva, podelili priznanja. Dobili so jih Vzgojnovarstvena organizacija, Blagovnica Merx v Šentjurju in krajevna skupnost Šentjur-Center. Izvolili pa so tudi novo vodstvo društva. Predsednik je postal Hinko Pap, sekretarka pa je ostala Irena Erjavec.

TC

V SPOMIN

praznovala 65-letnico skupnega življenja.

Njeno politično prepričanje se je oblikovalo zelo zgodaj. Že leta 1936 se je vključila v Zvezo delovnih žena in deklet, ki jo je vodila Komunistična partija. Tako je vojno doča-

Julijana Krajnc

Pred dnevi so se na griškem pokopališču poslovili od Kranjčeve mame, najstarejše krajanke KS Griže. Ob zadnjem slovesu so se poleg domačih zbrali tudi številni krajanje Griž in mnogi drugi iz bližnje in daljne okolice, saj je bila Kranjčeva mama znana tudi kot partizanska mama, njen grob pa zasuli s cvetjem.

Kranjčeva mama je dopolnila 96 let, za njo pa je življenje polno preizkušenj, trdega dela, bojazni in ljubezni. Življenje jo je začelo preizkušati že zelo zgodaj. Komaj šestletni je umrl oče in skupaj s petimi otroki je kmalu dobila očima, potem pa še štiri bratce in sestre. Toda tudi očim je kmalu umrl, ne dolgo za njim pa še mama in Julijana so ostali na skrbi štirje majhni otroci. Za nameček jim je pogorela še domačija. S 27 leti se je poročila s Ciri- lom Kranjcem, rodila sedem otrok in lani sta

kala z jasno predstavo, kje je v njej njeno mesto. Že od začetka vojne je bila v Kranjčevi hiši okrožna javka, pri njih so se sestajali komunisti in partizani so našli zatočišče. Seveda vse to niso mogli skriti pred okupatorjem in leta 1943 so aretirali pokojno Julijano, moža Cirila in hčerko Marto. Čeprav so tokrat še prišli iz celjskih zaporov, so pozneje moža poslali v Dachau, hči Marto pa v drugo taborišče. Ostali otroci so bili med tem v partizanih. Ko je prišla svoboda je bila Kranjčeva mama presrečna. Konec je bilo vojne in vsa družina se je živa ponovno zbrala doma. Do konca bistra in duhovita je bila luč številne družine.

Sedaj je njeno življenje ugasnilo, njen lik pa bo v srcih tistih, ki so jo poznali in imeli radi, še dolgo svetel vzor.

T. TAVČAR

»Naša mama so nenadomestljivi«

Tako pravijo otroci Marice Preložnik iz Kladnarta, ki je rodila devet otrok

Vas Kladnart nad Vojnikom je tako lepa, da se na mah zaljubiš vanjo. Šele iz razgovora zveš, da se imenuje po mogočnem gruntu, ki je tu gospodoval že nekaj rodov nazaj. Kladnarti so bili in tudi bodo ostali. Zato je poskrbela mati Marica, ki je na Kladnartovino prišla pred tridesetimi leti iz Zelč, za streljaj oddaljene sosednje vasi.

Brhko dekle je morala biti tedaj, zato se je Martin Predložnik ali eden izmed dedičev na Kladnartovini, kmalu ogrel zanjo.

Mati Marica je danes, pri svojih petdesetih letih in enem letu še vedno mladostna. Iz nje izžarevajo moč, pogum in trdnost, ki je zavirljiva. Ni podoča izčrpane matere, ki je rodila devet otrok in tako izpolnila svoje življenjsko poslanstvo. Nasprotno - soko-ve, ki jih je z rojstvom iztisnila v svoje otroke premore še danes. Z možem Martinom, ki ga ima rada, sta ustvarila družino, ki jo je redko najti. Iz nje diha tradicija, medsebojna povezanost in neverjetna toplota, ki zapolni vsak kotiček.

Z gostoljubno roko nam ob našem obisku ponuja sadove svojega pridelka. Grozdje, bučnice, kruh, vino, meso.

Medtem drobi pripoved o svojih otrocih.

Rodila je šest sinov in tri dekleta

-Nič nisem imela proti, ko so tako eden za drugim prihajali na svet. Tonček ima zdaj 29 let, Ivan 28, Tinček 27, Marjan 26, Lizika 24, Karli 23, Slavci 21, Trezika 18 in Marija bo vsak čas dopolnila 20 let.

Dva otroka sem rodila doma, ostale v bolnišnici. Vsi so ostali živi in vsi so tudi izučeni in pri kruhu. Trije sinovi so že poročeni, hčerka tudi. Najstarejši

se bo šele ženil, a ne bo ostal na domačiji. To bo prevzel sin Marjan, ki ima že poklic, a tudi ljubezen, da grunt vodi naprej. Vsi mu bomo pomagali, ker je pri nas vedno dovolj dela.

Domačija Kladnartovih je gorska in zaščiten. Sestoji se iz tridesetih hektarov, od tega je dvajset gozda, obdelovalne zemlje je deset hektarov. Na njej pridelajo vse za domače potrebe, na prodaj pa imajo vsako leto kakšno glavo živine in mogočna debila iz njihove hoste. Na novo zgrajena hiša je porok za trden dom, staro poleg nje pa bodo obnovili. Ko prihajajo ob domačih praznikih domov je nova hiša skoraj premajhna za vse otroke in vnuke. Radi se vračajo k mami in očetu, čeprav so veliko zdoma.

Ob našem obisku ni nobenega od sinov matere Marice bilo doma. Le dve hčerki sta ji pomagali pri delu in sta

nam povedali, da so njihova mati nenadomestljivi. Oče Martin je bil takrat zraven, smehljaj se je in prikimal. Ponosno se je oziral po svoji življenjski družici, ona je vsako besedo zgovorila ob pogledu nanj. Vezi, ki trajajo že trideset let, so močne še za nadaljnjih trideset.

Materi Marici je pri varovanju otrok pomagala teta. Rastli so, vsako leto so bili večji in naenkrat pri kruhu. In do- ta, ki jo njim deli mati Marica? Bodite pošteni in kjerkoli boste, vedite, da ste Kladnarti!

Svojih zaslug ne izpostavlja, rada se umika v možovo senco. A naj bo kar- koli, nihče ji ne more vzeti ponosa, da je njenih šest sinov vzraslo v krepke moše, hčere pa v brhka dekleta, ki tro- sijo smeh dozorelih jagod.

ZDENKA STOPAR

Korak s svetom ujamemo le z izvirnostjo

Uspela premiera prvega slovenskega profesionalnega plesnega teatra

Gledališko plesna predstava ali koreodrama »Metastaza-Lai-bach«, prvega slovenskega profesionalnega plesnega teatra, ki jo je te dni moč videti v Ljubljani, je nedvomno dokazala, da postaja nedavno ustanovljeno plesno gledališče nosilec novih plesno gledaliških tendenc na Slovenskem. Predstava je sporočilno izredno močna, kar je v veliki meri tudi zaslug glasbe ljubljanske skupine Lai-bach, ki zaradi provokativnosti svojega imena, v Sloveniji ne sme nastopati pod tem imenom in sicer ne glede na kakovost njihove glasbe, ko sodi v sam vrh evropske alternativne glasbene scene.

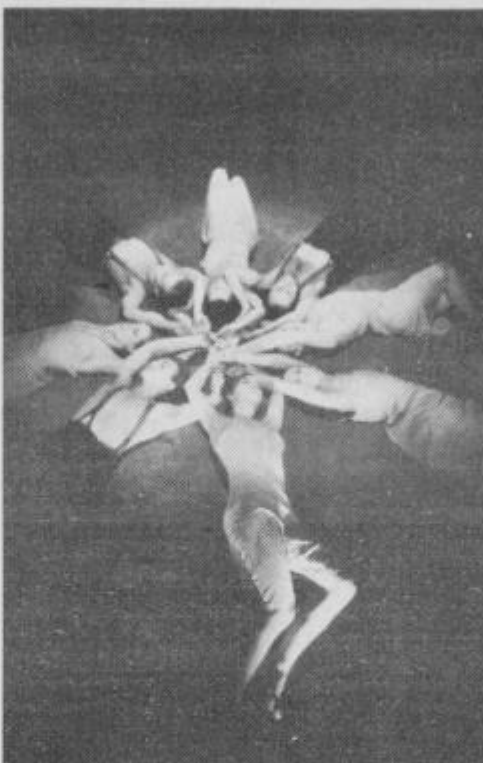
Koreodrama »Metastaza-Lai-bach«, v koreografiji Damirja Zlatarja-Freya, ki je poleg koreografije Ksenije Hribar idejni vodja plesnega teatra, je gibalno izredno čista, kar se je doslej v sodobnem plesu le redko dogajalo. Povsem očitno je, da koreograf tega ne bi dosegel, če ne bi imel na razpolago profesionalnih plesalcev. Sicer pa je koreodrama zahtevna predvsem intelektualno, še zlasti za gledalce, ki ne poznajo glasbe skupine Lai-bach že od prej. Za tiste, ki poznajo tudi dosedanje delo koreografa Da-

mirja Zlatarja-Freya je to nedvomno presenečenje, saj v predstavi ni senzacionalizma in čustvenega ekspresionizma, ki je bil značilen za zgodnejša Freyeva dela.

Kljub temu je ostal koreograf zvest samemu sebi, uvajanje izvirnih in elementarnih balkanskih folklornih elementov v sodobni ples je tokrat nadomestil z vsebino, ki izhaja iz aktualnega družbenopolitičnega trenutka pri nas. Nedvomno gre za pravilno usmeritev, kajti če hočemo stopiti v korak s svetom, moramo izhajati iz dilem naše družbe, ki so v primerjavi s svetom v marsičem izvirne, ne pa da se zatekamo v priredbe del svetovnih plesnih in baletnih ustvarjalcev.

Predstavo so omogočili: Kulturna skupnost Slovenije, ki je tudi omogočila ustanovitev prvega slovenskega profesionalnega plesnega teatra, Republiška konferenca Zveze socialistične mladine in eksperimentalno gledališče Glej iz Ljubljane. Zaslug, da je predstava ugledala dnevno luč, gre tudi ljubljanskemu Centru interesnih dejavnosti mladih (CIDM), ki je plesalcem odstopil svoje prostore.

VILI EINSPIELER
Foto: JANKO DERMASTJA

Razstava del Toma Plevnika

Na razstavi v Muzeju revolucije je celjski slikar, član DLAC Tomo Plevnik predstavil izbor iz svojega najnovejšega likovnega snovanja. Videti je, da je v precejšnji meri spremenil vsebinska izhodišča in likovno upodabljanje. Svoje uglejane, do potankosti izdelane, v umirjenih barvah narejene podobe na steklu ali z oljem na platnu v zadnjem času zamenjujejo dinamične, živobarvne, z erotičnimi naboji izpolnjene slikarske površine, v katerih ga ob upodabljanju človeških dilem, odnosov in nasprotij zanimajo tudi čisto likovni problemi. Razstava bo odprta do vključno 23. novembra vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 18. ure.

S. Š.

Radi imajo mladinske filme

V okviru Tedna domačega filma v Celju je DPD Svoboda Polzela priredila že deseti teden mladinskega filma. Izkušnje so pokazale, da imajo otroci domače mladinske filme zelo radi in kot vsa leta doslej, so bile tudi letos vstopnice redno razprodane. Letos je zajemal spored osem filmov in sicer Dolina miru, Pastirce, Kekčeve ukanje, Zvezdico zaspanko, Ne joči Peter, Ti loviš, Učna leta izumitelja Polža in Kalo. Po eni izmed predstav ob koncu tedna smo se pogovarjali z nekaterimi od rednih obiskovalcev, ki so povedali:

SUZANA JOŠOVČ: Na tednu mladinskega filma sem že nekaj let redna obiskovalka, tudi letos imam abonma. Čeprav smo nekateri filme že gledali, jih je še

vedno prijetno videti. Najbolj všeč mi je bil film Učna leta izumitelja Polža. Hodim v sedmi razred in bom verjetno naslednje leto zadnjič hodila na te predstave.

TOMI ZDOLŠEK: Zelo rad gledam otroške filme in Tedna mladinskega filma res ne bi mogel zamuditi. Vsi filmi so mi bili všeč, seveda nekateri bolj, drugi manj. Nekateri med njimi so bili prav žalostni, pri drugih pa smo se odlično zabavali in se od srca nasmejali.

PETER TERGLAV: »Jaz hodim v tretji razred in imam letos prvič karto za Tedna mladinskega filma. Zdi se mi zelo prijetno, najbolj všeč pa mi je bil film Ne joči Peter. Včasih je bilo tako žalostno, da bi lahko še jaz jokal, včasih pa smo se male-

mu Petru morali zares smejati.«

ALENKA ZAVRŠNIK: »Od vseh filmov kar sem jih videla mi je bil najbolj všeč film Dolina miru. Mala Loti je bila tako prisrčna, konec pa tako žalosten in zelo žal mi je bilo, da je moral Jim umreti. Nam bi bilo bolj všeč, če bi tudi on dočakal partizane, toda vojna je bila pač preveč okrutna za srečen konec.«

Teden mladinskega filma, ki se je končal v torek, šli je ogledala večina šolarjev OS Polzela in tudi veliko predšolskih otrok. Tudi letos je bila pokroviteljica prireditve »Polzela« tovarna nogavic, del sredstev pa je prispevala Kulturna skupnost Žalec.

TONE TAVČAR

Subkultura mladih dokazuje njihovo družbeno podrejenost

Karikature Borija Zupančiča niso izzvale le nasmeška

Razgovor z ustvarjalci video-produkcije Studentskega kulturnega centra Škuc-Forum iz Ljubljane, ki je bil v celjskem klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar, je pokazal, da so se študentje lotili tem, ki so v tem trenutku mnogo bolj aktualne kot večina tem, ki so jih upodobili ustvarjalci filmov na tednu domačega filma.

Prav tako je na ugoden odziv med obiskovalci kluba naletela tudi razstava karikaturne celjskega slikarja Borija Zupančiča, ki je tokrat karikiriral sedmo umetnost in na izviren način aktualiziral letošnje premierne filme.

Število obiskovalcev, ki so se le stežka natrpali v prostori kluba, je najbolj pritegnil video ljubljanske glasbene skupine borghesia »Tako mladi« in hard core video avtorice Neven Korda »Iskanje izgubljenega časa«. Razgovor se ni vrtel le okoli videa kot umetniške zvrsti, temveč je bilo največ govora o subkulturi mladih, ki nazorno dokazuje, da so mladi v da-

našnji družbi še vedno v podrejenem položaju.

Skozi ves razgovor je bila prisotna bojazen pred »militarizacijo« naše družbe, zato ni presenetljivo, da so se tudi na tem razgovoru mnogi vprašali, ali lahko umetnost karkoli spremeni. Šlo je za izraz nemoči, ki ni naključen, saj v trenutni družbeni krizi skoraj o ničemer več ne odločamo. Izrečenih je bilo veliko misli, kot je na primer ta: »Oblastnik je lahko toliko časa oblastnik, dokler podložniki (ki so v tem primeru tudi mladi) verjamejo, da je oblastnik«.

Kar zadeva video kot način umetniškega izražanja, so se Celjani predvsem zanimali, kako bi začeli z lastno

video produkcijo. Ustvarjalci ljubljanskega Studentskega kulturnega centra Škuc-Forum so jim pri tem obljubili strokovno pomoč, z vodstvom kluba pa so se dogovorili, da se sodelovanje ne bo končalo s tednom domačega filma.

Karikaturist Boris Zupančič se je tokrat ponovno pokazal kot kritični opazovalec sedanjega družbenopolitičnega trenutka in njegove karikature niso izzvale le nasmeška, temveč se je nad njimi tudi marsikdo zamislil. Žal, se nad njimi niso zamislili tisti posamezniki, ki bi se morali oziroma so bili »kolektivno odsotni.«

VILI EINSPIELER

V Žalcu še torkov abonma

Še predno so v Žalcu zaključili razpis gledališkega abonmaja, so bile karte povsem razprodane. Zato so se odločili poleg ponedeljkovega še za torkov abonma. Zanj še sprejemajo prijave v pisarni Zveze kulturnih organizacij Žalec.

Prva predstava Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane z Ukročeno trmoglavko bo v ponedeljek, 18. novembra ob 19. uri v Kulturnem domu v Žalcu.

J. K.

Stolp na gradu Tabor obnovljen

Renesančni stolp na laškem gradu Tabor spet dobiva svojo nekdanjo podobo. Spomladi je javnost močno vznemirila vest, da se je stari stolp čez noč toliko nagnil, da ga je bilo treba na hitro podreti, ker so bili ogroženi prebivalci hiš pod grajskim hribom.

Zavod za spomeniško varstvo Celje je takoj izdelal natančne načrte za rekonstrukcijo stolpa, brez katerega bi bila podoba gradu Tabor bistveno okrnjena.

Zdaj je stolp pozidan do prvotne višine, obenem pa je mnogo globlje temeljen, kot je bil prvotno. Njegova višina znaša zdaj 12 metrov. Globlje temeljenje je bilo potrebno zaradi nestabilne podlage, saj bi obstajala nevarnost ponovnega rušenja. Stolp so zdaj začeli ometavati in bo na zunaj kmalu tak kot nekdanji, le da bodo njegove stene v nadstropju bistveno tanjše.

Če bo šlo vse po sreči, bo stolp dobil kmalu svojo starost, le da ne bo pokrita s strodlami, ampak z bobrovcem. Tako bo kritina na gradu Tabor povsem enotna.

Z. S.

Plesalci Akta na festivalu Revolucija in glasba

Od ponedeljka poteka v trinajstih slovenskih mestih že 13. festival Revolucija in glasba, ki se bo zaključil novembra v žalskem kulturnem domu z nastopom Slovenskega orkestra Slovenske filharmonije in Partizanskega pevskega zbora iz Ljubljane.

Festival je namenjen tistim domačim glasbenim ustvarjalcem, ki se na svoj in umetniško priznan način odzivajo na usodne zgodovinske dogodke in spremembe v družbenem razvoju. Na letošnjem festivalu se bodo predstavili Klavirski kvartet, Komorni orkester, Pihalni kvintet in Simfonik RTV Ljubljana, Opera in balet SNG Maribor, MPZ Slav Klavira Maribor in Srečko Kosovel iz Ajdovščine. Učiteljski pevski zbor Emil Adamič, Slovenski oktet in še nekateri drugi.

Celjsko ustvarjalnost bo zastopala plesna skupina AKT samostojnim nastopom na Vrhniki, ki bo jutri, 15. novembra. To je v treh letih že drugi nastop Akta na tem festivalu. Predstavili se bodo s programom Iskati človeka v koreografiji Ane Vovk Pezdor.

ANA VOVK PEZDOR

Obnovitvena dela na celjskem gradu

Na celjskem gradu so pred kratkim končali obnovitvena dela. Tokrat je bil na vrsti zunanji obrambni zid severno od grajskega stolpa. Zid je bil na tem mestu že na desetih kvadratnih metrih popolnoma razrt, temelji pa so na mnogih mestih odstopili od skalne podlage. To kritično stanje za obiskovalce ni bil opazno, kajti prav ta del gradu je nedostopen in očem ga je zakrivalo bujno zelenje.

Letošnja dela na celjskem gradu so zato obsegala ponovno pozidavo zidnega plašča in hkrati so bili na novo pozidani tudi temelji. Strokovnjaki so se odločili za enostavnejši variant pozidavanja z močnim betonom in železno mrežo in tako odstopili od načela, da se tudi ta del gradu obnovi v prvotni podobi. Obodno zidovje ob grajskem jedru bo tako kmalu sanirano, si so pred leti obnovili južni del obzidja. V naslednjih letih se bomo sanacija gradu nadaljevala, tako, da vsaj grajsko jedro ne bo več statično ogroženo.

Z. S.

Marjan Bukovec pri sejanju humusa.

Bioped - organizirana proizvodnja humusa

Po začetni evforiji, ki jo je približno pred dvema letoma prinesla veda o lumbrikulturi, po domače veda o vzgoji deževnikov in pridelavi humusa, je naš trg preplaval množica mešetarjev in majhnih predelovalcev, katerih glavni namen je hitri zaslužek. Svetla izjema pri vsem tem sta ostala Marjan Bukovec in Franci Kopitar, ki sta skupno z Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo Mozirje edina resnejša in organizirana proizvajalca pri nas.

Za resnejšo proizvodnjo so pač najprej potrebna vlaganja, raziskave, ustrezen tržni pristop in propaganda, kar je seveda v pravem nasprotju s

tem, kar počenjajo številni zaslužkarji, ki preko oglasov v časopisih in na tržnicah prodajajo deževnike in humus, katerega kakovost največkrat ni potrjena.

V mozirski zadrugi so skupno z obema proizvajalca iz Celja najprej poskrbeli za ustrezno analizo humusa, ki so ga pregledali na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, Kmetijskem inštitutu Slovenije ter mariborskem kmetijskem zavodu, kjer so povsod potrdili visoko kakovost tega naravnega gnojila. Šele po opravljenih analizah in raziskavah sta proizvajalca skupno z zadrugo na kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni ponudila tržišču lasten proizvod z nazivom **Bioped**,

pakiran v dvolitrskih vrečkah. Omenjen proizvod, pridobljen po ustrezni tehnologiji, tudi nima nikakršnih neustreznih primesi, niti konov ali črvov, kot je to slučaj pri manjših proizvajalcih.

Velika vlaganja v rastlinjak, sejalni stroj, tehnologijo ter reklamne pošiljke, poslane na domače in tuje tržišče, so zahtevala precejšnja sredstva, ki pa se bodo šele pričela vračati. Proizvod v organizirani mreži prodajajo že po vsej Sloveniji. Mariborske semenarne tudi po Jugoslaviji, pričakujejo pa tudi naročila iz tujine. Že lani so namreč pričeli sodelovati s firmo Roth iz Avstrije, kamor so poslali 1000 litrov humusa in prospekte, proizvod

R. PANTELIC

Dosežke celjskega kmetijstva omejujejo vse težji pogoji

Kljub slabšanju ekonomskih razmer kmetijska proizvodnja v celjski občini tudi letos narašča. Poleg dosežkov, med katere sodi urejanje kmetijskih zemljišč, njihovo varstvo in učinkovito delo samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane, ne manjka tudi slabosti. Zmanjšuje se zanimanje za preusmerjanje kmetij, tretjina že preusmerjenih kmetij pa še ne daje pričakovanih učinkov.

Bolj kot za letos so v občini razveseljivi podatki za celo srednjeročno obdobje, saj je večina nalog, ki si jih je zastavilo kmetijstvo, uresničena, najpomembnejši pa je gotovo porast tržne proizvodnje glavnih kmetijskih proizvodov tako v družbenem kot zasebnem sektorju.

Stalež goveje živine se je v družbenem sektorju povečal za približno 800 glav. Pri tem je bila pomembna izgradnja farne govejih pitancev v Zepini, ki pa ima trenutno težave z zagotavljanjem mlade živine za pitanje in ni polno zasedena. Stalež živine se je povečal tudi v zasebnem sektorju. Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje ugotavlja, da se povečuje število osemenjenih živali v občini. Leta 1981 so osemnili 2300 plemenic, lani 2905, letos do konca septembra pa že 2349, kar je za 103 plemenice več kot v enakem lanskem obdobju. Pričakujejo, da bo do

konca leta osemenjenih blizu 3100 plemenic.

Tržno kmetijsko proizvodnjo so v občini najbolj povečali v letih 1983 in 1984, letos pa je opazno hitro slabšanje položaja kmetijstva tako v družbenem kot zasebnem sektorju zaradi neskladja med cenami repromateriala in odkupnimi cenami kmetijskih proizvodov in predvsem zaradi vedno višjih obresti za obratna in naložbena sredstva v kmetijstvu. V zasebnem sektorju se je od leta 1980 do 1984 povečal odkup pitanega goveda od 730 ton na 859 ton (17 odstotkov), mleka od milijona in pol litrov na preko 2 milijona (44 odstotkov), telet za pitanje od 40 ton na 171 ton (405 odstotkov), vrtnin od 116 ton na 513 ton (400 odstotkov).

Letos ne gre več tako hitro,

vendar je tržna proizvodnja večja kot lani pri vrtninah, pšenici in svinjerji ter delno pri mleku in proizvodnji jajc. Težave pa so opazne pri pitanju goveje živine, čeprav se je stalež krav v občini tudi letos povečal. Katastrofalna zimska pozeba in toče v maju in juniju pa so letos uničile pridelok grozdja in sadja. S pravilom jesenskih pridelkov ni bilo težav. V občini so zadovoljni s pridelavo krmnih rastlin in koruze za prehrano živine, pa tudi s pridelavo vrtnin in tržno proizvodnjo pšenice v občini (pridelek pšenice pa je bil zaradi neugodnih vremenskih razmer za 30 odstotkov nižji).

Doslej uspešno preusmerjanje kmetij se je letos zataknilo, poleg tega pa od tretjine že preusmerjenih kmetij

še ni pričakovanih učinkov. Letos je na primer Kmetijska zadruga Celje izdelala 26 naloženih elaboratov. Zaradi nenehnega dvigovanja obrestne mere za naložbe pa so se za preusmeritev odločili samo štirje kmetovalci, ostali pa so svoje vloge za kredite umaknili. Večina kmetij se je nameravala preusmeriti v intenzivno govedorejsko proizvodnjo. Za že v živinorejo usmerjene kmetije pa je do konca septembra Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje izdelal 30 programov, s pomočjo katerih bo mogoče število glav goveje živine povečati od sedanjih manj kot ena na preko dve na hektar.

K boljšemu uspehu v živinoreji svoje prispeva tudi uvajanje pašno-košnega sistema. Letos so v Kmetijski zadrugi Celje oblikovali pašnike na 86,5 hektarjih, od tega 60 v hribovitim in 26,5 hektarjev v nižinskem predelu občine.

MILENA B. POKLIČ

Rumeni svišč v Gornji Savinjski dolini

Občinska raziskovalna skupnost Mozirje že drugo leto sofinancira raziskovalno nalogo o možnosti gojenja rumenega svišča v Gornji Savinjski dolini. Raziskavo opravlja Lek iz Ljubljane. Že dosedanje ugotovitve so zelo zanimive in spodbudne.

Korenine rumenega svišča so že od nekdaj zelo cenjena in iskana droga. Zato ni čudno, da so mnoga njegova naravna rastišča že prekomerno izčrpana. Velika škoda je bila storjena, ko je bilo izkopavanje nenačrtno in brez nadzorstva. Rumeni svišč (obstajata dve podvrsti) je v vsej državi zaščiteno. Je izrazito gorska rastlina in zato obstajajo možnosti za gojenje tudi v mozirski občini.

Že leta 1983 so raziskovalci posadili prve leto dni stare sadike tudi v Gornji Savinjski dolini in sicer na štirih mestih od 650 do 1200 metrov nadmorske višine. Po dosedanjih rezultatih sklepajo, da so klimatske in talne razmere v Gornji Savinjski dolini ugodne za rast rumenega svišča, saj so rastline vsako leto močnejše razvite, korenine pa debelejšje. Med letom se listi svišča niso posušili. Rastline so bujne in zdrave.

Že sedaj ugotavljajo, da bo ta rastlina lahko dopolnilna kultura ljudem z malo zemlje, kakor tudi v živinoreji usmerjenim kmetijam. Pokazalo se je, da razen sajenja, ki zahteva precej ročnega dela, oskrba nasada ni preveč zahtevna. Potrebno je le, da je nasad čist in brez plevela, kar pa dosežemo z okopavanjem in škropljenjem s herbicidi.

RAJKO PINTAR

Ljubečna Celje

hlevit®

tlak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

Tretjina mleka higiensko oporečna

V zadnjem času posvečajo vedno večjo skrb higienski kakovosti mleka.

V bodoče pa bo ta bolj upoštevana tudi pri ceni mleka. Mleko, ki bo higiensko oporečno, bodo odkupovali po 10 odstotkov nižji ceni, za nadpovprečno čisto mleko pa bo proizvajalec dobil 5 odstotkov več.

S 1. januarjem prihodnje leto bodo ta način plačevanja mleka uvedli tudi v Celjskih mlekarnah. V šentjurski občini so zato začeli pravočasno opozarjati na pravilen postopek pri molži in hlajenju mleka.

Ugotavljajo namreč, da je med 1000 proizvajalci v občini tretjina takšnih, ki oddajajo higiensko oporečno mleko. Tu di zbiralnice niso povsod urejene, vzrok za to pa naj bi bil v premajhnem deležu za zbiralce. Ti sedaj dobijo le 30 par od zbranega litra mleka. V prihodnje naj bi dobili več, saj bi zanje, za čistilna sredstva in za pospeševalno delo porabili tisti del denarja, ki bi ga odtegnili proizvajalcem higiensko oporečnega mleka.

TC

ZA ZDRAVO BARVO MESA IN KLOBAS

Tisti, ki nekaj da na kakovost mesnih izdelkov ve, da morajo biti zdrave rožnato rdeče barve. Včasih smo uporabljali čilski soliter. Danes imamo na voljo SALAMURIN, že pripravljeno mešanico za hitro razsoljevanje mesa. Z dodatkom SALAMURINA in začimb izdelava domačih klobas, salam ter prekajenega mesa ni več nobena umetnost.

THI HRASTNIK 125 let

Udeleženci izleta so z zanimanjem prisluhnili Borutu Ježovniku (skrajno desno) iz Olimpij, kaj vse je treba storiti, da se iz komposta prikažejo in zrastejo beli šampinjoni.

Martinovanje ob Sotli

Prejšnjo soboto je bilo v Obsotelju zelo živo, semkaj je namreč v dopoldanskih urah pripeljal poseben rumenordeči vlak, na katerem je bilo 230 bralcev tednika Kmečki glas. Najprej se je ustavil v Kumrovcu, za ogled Titove rojstne hiše in muzejskega Starega sela, nato pa se je vrnil do Imenega, kjer so radovedni izletniki obiskali tri kmetije na Imenskem polju, ki je bilo pred leti meliorirano, opravljeno pa tudi zložbe zemlje, ter se seznanili z dosežki pridnih

domačinov. Kmetije so tu usmerjene v prirejo mesa in mleka, vsaka pa ima še vinograd, tako da so poskušali tudi vina iz domačih kleti.

V bližnji vasi Olimje so s pokušanjem na turistični kmetiji Franca Jakopina nadaljevali, si ogledali tudi sednjo domačijo, kjer imajo ob kmetovanju še dopolnilno dejavnost - pridelovanje šampinjonov in pridobivanje komposta s kalifornijskimi glistami, pa tudi največjo vaško znamenitost, eno najstarejših evropskih lekarn.

Izlet z »uradnim« naslovom Martinovanje ob Sotli se nadaljeval in končal v hotelu zdravilišča Atomske Tojce, seveda v martinovski vzdušju, novini Kmečkega glasa pa so pravili tudi ustni časopis »vino je najbolj zdravi higienski pijača«, pri čemer pa tudi ni manjkalo nekaj pogovorov o kmetstvu v šmarni občini in v voju turizma.

ZDENKA BOŽIČN
Foto: MARJAN CIGLI

Največ priznanj Butnaskali

S slovensko in jugoslovansko premiero novega slovenskega filma Christophoros, ki je prvi celovečerni igrani film mladega režiserja Andreja Mlakarja, se je v Celju iztekla 13. Teden domačega filma. Na slovesnosti ob njegovem zaključku so podelili nagrade in priznanja »Metod Badjura« najboljšim slovenskim filmskim dosežkom in filmskim ustvarjalcem.

Žirija Društva slovenskih filmskih delavcev, ki so jo sestavljali kritičarka Majda Knap, snemalac Zaro Tušar ter režiser in predsednik žirije Jane Kavčič, se je soglasno odločila in podelila - zlato nagrado »Metod Badjura« z diplomom in denarno nagrado 40.000 dinarjev Franciju Slaku za režijo celovečernega filma Butnaskala. Ta film vnaša po mnenju žirije v slovensko kinematografijo satirično groteskne komponente in jih z živim filmskim jezikom profesionalno oblikuje.

Žirija zlato nagrade »Metod Badjura« z diplomom za režijo kratkega filma letos ni podelila, ker je menila, da produkcija kratkih filmov niti po repertoarni, niti po estetski plati letos ni bila uspešna. Zato pa je zlato nagrado »Metod Badjura« z

Na Tednu domačega filma so letos prvič podelili tudi posebno priznanje publike, Celjskega viteza. Pred našim človekom ter Ovni in mamuti si je z najvišjo povprečno oceno priznanje prislužil film Christophoros režiserja Andreja Mlakarja.

diplomo in denarno nagrado 30.000 dinarjev za izredno avtorsko delo prisodila Vilku Filaču, direktorju fotografije u filmu Butnaskala. Kamera Vilka Filača je nadgradila scenarijsko predlogo tako, da je v veliki meri prav po njeni zaslugi svet Butnaskalcev zaživel v povsem novi vizualni podobi, so menili člani žirije. Ob tem

pa posebne nagrade »Metod Badjura« z diplomom mlademu snemalcu ni podelila, ker se pač v letošnji produkciji ni pojavilo nobeno novo ime.

Posebno nagrado »Metod Badjura« z diplomom za najbolj celovitega avtorja študenta z AGRFTV je namenila Miletu Vilarju za film Drugi krog in jo poudarila kot izjemen dosežek, v katerem je čutili zrelega avtorja, ki obvlada vse komponente profesionalnega filmskega ustvarjanja.

Žirija Društva slovenskih filmskih delavcev je podelila tudi vrsto priznanj »Metod Badjura« z diplomami. Za avtorski dosežek v debiju s filmom Christophoros je priznanje »Metod Badjura« z diplomom

Društvo ekonomskih propagandistov Celje je ob upoštevanju idejne zasnove, estetske vrednosti, tehnične izvedbe in programskega efekta prisodilo prvo nagrado araržerjem Mode za ureditev izložbe z naslovom »Film ni več čarovnija«. Drugo mesto je dosodila Bojani Dežanu iz Tkanine za izložbo z nazivom »Iskre ustvarjalnosti«, tretje mesto pa je razdelila med araržerje Avto Celja za izložbo z naslovom »Film sedma umetnost« ter araržerjem Tkanine za ureditev izložbe »Kruha in...«.

dodelila režiserju Andreju Mlakarju za kostumografijo v filmu Butnaskala Bianki Adžić-Ursulov, za scenografijo v filmih Doktor in Naš človek Mirku Lipužiču, za ton v filmih Butnaskala, Obisk in štirih risank Hani Preus in za glasbo Janiju Kovačiču za film Ovni in mamuti.

Na zaključni slovesnosti 13. Tedna domačega filma so razglasili tudi igralca, igralca in debitanta leta v slovenskih filmih. Te nagrade podeljuje revija STOP in Novi tednik ter Radio Celje, razglasila pa jih je žirija v sestavi: predsednik Bo-

40-letnica slovenske povojne kinematografije, 13. Teden domačega filma in Dan slovenskih filmskih delavcev je bila priložnost za to, da je Društvo slovenskih filmskih delavcev skupaj s TDF-om podelilo vrsto spominskih plaket ljudem, ki so pri slovenskem filmu že od njegovih povojnih začetkov. Tako so spominske plakete podelili Milki Badjuri, Francetu Brenku, Francetu Cerarju, dr. Cirilu Cvetku, Jožetu Galetu, Francu Khamu-Batčiču, Francetu Lampretu, Ivanu Marinčku, Lojzi in Rudiju Omoti, Vikiju Pogačniku, Dušanu Povhu, Ediju Selharusu, Francetu Stiglicu, Zaru Tušarju in Rudiju Vavpotiču.

Posebno plaketo sta DSFD in TDF podelila Bojani Štihu za njegove izredne dosežke pri obujanju in rasti slovenske filmske proizvodnje v zadnjih letih.

Občina Celje pa je ob 40-letnici slovenskega filma podelila svoje najvišje priznanje - Grb Celja, dvema avtorjema, ki sta vtkala neštete ustvarjalne niti v slovenske filme: Francetu Stiglicu in Jožetu Galetu.

ris Cavazza, in člana Boris Rosina in Miha Brun. Naziv debitant leta je žirija dodelila Emilu Filipčiču, ki je igral Ervina kralja v filmu Butnaskala. Za igralko leta so proglasili Mileno Zupančič za vlogo v filmu

Christophoros, za igralca leta pa Borisa Juha za vlogo v istem filmu režiserja Andreja Mlakarja. Žirija je izrekla posebno priznanje tudi igralski ekipi filma Butnaskala za izjemno duhovito ansambelsko igro.

Glasba, kamera in praktično delo v filmski delavnici

V filmski delavnici Tedna domačega filma so organizatorji za filmske ljubitelje in tiste, ki jih še posebej zanimajo zakulisne in posamezni elementi nastajanja filmskega projekta, pripravili pester in zanimiv program.

Letos je bila v ospredju filmska glasba in funkcija fotografije oziroma kamere v filmu. Izredno odmevno je bilo srečanje z avtorjem filmske glasbe dr. Urbanom Kodrom v Glasbeni šoli.

Pomen fotografije za film in njegovo razumevanje so seminaristi spoznali na drugem dnevu filmske delavnice. Ogledali so si film Butnaskala, režiser Franci Slak pa

je svoje predavanje vezal na film Performance (predstava), katerega razumevanje je pogojno s spremljanjem fotografije in zahteva poseben aspekt gledanja. Video tehnika, ki jo je Slak uporabil pri predvajanju filma, je omogočila analizo slike in tudi pomensko razločevanje njene govornice. Vsa ta spoznanja so udeležencem še kako koristila pri praktični uporabi video kamere. Več kot dvajset filmskih ljubiteljev je namreč v torek, na tretji letošnji filmski delavnici, pod mentorstvom in ob strokovni pomoči Jureta Pervanje snemalo video film o Tednu domačega filma na celjskih ulicah. Po končni

STVARJALNOST NAPR

Jani Kovačič med Cinkarnarji

Ekipe ustvarjalcev filmov se niso predstavljale samo na odzvalu tudi povabilu delovnih organizacij in se pomudile Cinkarnarje in tako obogatila spremno prireditvev Tedna domačega filma Naš človek ob srečanju s krajani Vojnika po delavci Celja srečali z delavci in ustvarjalci filma Butnaskala.

Razstavi kot po

V okviru 13. TDF je mn scenografov. Iz Beograda Despotović in Miljen Klja Zelimir Zagotta. Slovenski ter Janez Kovič. Našteti s pomembna tudi zato, ker grafije v filmu, kot ene iz grafiji je omogočil Izletni. Zanimiva pa je bila tudi likovno upodobili najzari

TDF zunaj Celja

Tudi letos je bila rep premiernega sporeda v čini Šmarje pri Jelšah. krovitelji pa so bili stek na Boris Kidrič Roga Slatina, zdravilišče Rška Slatina in Kulturna skupnost Občine Šmarje Jelšah. Filmske predst so se izmenoma vrstili Šmarju in Rogaske Slati. Zlasti prisrčna so bila čanja s filmskimi ustvarjalci, ki so se predstavljali skovalcem po vsaki predciji. V Šmarju pri Jelšah stekel tudi zanimiv ravor z ustvarjalci slovenskega filma Naš človek in B skala.

V tednu dni pa so se v le tudi filmske premie nekaterih drugih kri Zrečah, na Dobrni, v venj Gradcu in Zalcu, v niku pa je bilo srečanje janov z ustvarjalci f Naš človek. Zanimanj filmske predstave v ok 13. Tedna domačega f je bilo veliko tudi v ne rih drugih krajih. V Pr du denimo, so se tamka delavci kina naknadno govorili za predstavo f Očka na službeni poti.

Spontanost je najbolj iskrena

Že tradicionalna oblika dela na Tednu domačega filma so postali tudi razgovori gledalcev z ustvarjalci filmov. Po vsaki večerni projekciji se namreč v dvorani Doma JLA pogovorijo o filmu in njegovem nastajanju. Velikokrat pa gledalci povedo le svoje mnenje o filmski novosti, ki ne potrebuje nobenega odgovora.

Tudi letos so se po ogledu vseh osmih filmskih novitet v dvorani Doma JLA razvili živahni pogovori. Čeprav je nemogoče primerjati posamezne razgovore, saj gre v vsakem filmu za drugačno izpoved oziroma zgodbo, pa je vendarle mogoče potegniti skupno ugotovitev. Namreč to, da se v takojšnjem pogovoru po ogledu filma izkaže največ spontano-

sti gledalcev, da takrat - ko so vtisi o filmu pravzaprav še neurejeni - mogoče najiskrenejše povedo svoje mnenje o nastalih delih. Seveda pa na račun te iskrenosti in spontanosti nekoliko trpi kakovost ocene gledanega filma.

Iz letošnjih razgovorov velja posebej omeniti splošno razumevanje filma Ovni in mamuti, pohvalo za pogum Doktorju, iskriva mnenja ob Butnaskali in toplo, prisrčno zahvalo Očku na službeni poti, ki je tudi v Celju prevzel vse, ki so ga videli ter navdušenje nad Christophorosom.

Seveda pa pogovori občinstva s filmskimi delavci niso le v dvorani Doma JLA. Še bolj, vsekakor pa prisrčnejši, so morda ob zunanjih projekcijah naših filmov. Tako so letos gle-

dalci v Šmarju pri Jelšah izzvali režiserja Doktorja Jožeta Pogačnika, da neposredno po filmski projekciji pove kako je nastajal film in kakšne odzive žanje pri publiku. Še bolj sproščen in zanimiv pa je bil pogovor Šmarčanov z ekipo Butnaskale. Ob filmu Butnaskala naj zapišemo še to, da so gledalci in ekipa filma z aplavzom nagradili likovna dela celjskih srednješolcev, ki so razstavljena v dvorani Doma JLA.

Polna dvorana gledalcev v Vojniku, ki so si letos ogledali film Naš človek, in razgovor z avtorji filma pa je še en dokaz več, da je tudi slovenski film za Slovence lahko praznik. Že zato, ker so Vojničani v razgovoru potožili, da si v domači kino dvorani vse prepovedo lahko ogledajo slovenski film.

Butnaskalci in drugi na TDF

Nemogoče je naštetih prav vse filmske ustvarjalce, ki so se v dne 13. Tedna domačega filma odzvali povabilu in prišli v Celje. Našejmio jih le nekaj. Obiskovalcem so se predstavili režiserji vseh filmov: Vojko Duletič, Jože Pogačnik, Zvonimir Berkovič, Emir Kusturica, Filip Robar-Dorin, Franci Slak, Andrej Mlakar ter Srdan Karanović. V Celje so med drugim prišli igralci Andrej Kurent, Dare Valič, Demeter Bitenc, Slavko Cerjak, Boris Juh, Mila Kačičeva, Milena Zupančič, Radko Polič, Tonja Ponebšek in drugi, pa tudi mladi Moreno Debartolli iz filma Očka na službeni poti. Tudi skladatelj Bojan Adamič, ki je napisal glasbo za tri slovenske celovečerne filme z letošnjega TDF, je prišel v Celje, pa Jani Kovačič. V Celju so bila tudi druga znana imena domačega filma: Karpo Godina, Berta Meglič, Mirko Lipužič, Vilko Filač... Večina vseh ustvarjalcev filmov se je predstavila tudi obiskovalcem filmskih predstav v drugih krajih celjske regije.

odelovale v razgovorih po projekciji, temveč so se rade. Ekipa iz filma Ovni in mamuti, na primer, je obiskala filma - Srečanja. Takšno prijetno snidenje je doživela tudi ona. Naslednji dan, 8. novembra pa so se filmsko vzgojni ogledali: pevec Jani Kovačič med Cinkarnarji.

ni spremljajoči prireditvi

ost vzbudila razstava eksponatov osmih jugoslovanskih osnutke scenskih del razstavljali Miodrag Denić, Vojko grebško scenografijo sta predstavljala Željko Senecić in svenografijo pa so predstavili Mirko Lipužič, Niko Matul v različne povojne generacije. Omenjena razstava je bila alcem Likovnega salona skušala pojasniti pomen svenomnbnih sestavin filmskega ustvarjanja. Razstavo o sceno- likovnih izdelkov učencev osnovnih in srednjih šol, ki so izizore iz filmov Ne joči Peter in Butnskala.

Tednova senčna stran: kratek film

Ob veselju, da smo za teden domačega filma spet premogli pet slovenskih filmov, kar dva premiera med njimi, ne smemo pozabiti na zatišje, ki ga je prineslo v Celje srečanje s kratkimi filmi.

Včasih je veljalo, da je kratek film pogumna šola mladih kadrov. In vrsta današnjih uspešnih režiserjev se je šolala v njej. Letos pa o proizvodnji kratkega metra v Vi bi skorajda ne moremo govoriti. Dva sporeda sta nam nasula komercialno uspešne risanke o Bojanu, ki so v zaporedju ena za drugo neusmišljeno razkrivale svoj industrijski koncept. Dobil smo le enega svežega risanega Mančka, enega Jurjaševca z igranim Obiskom, pa nobenega filma, ki bi mu lahko rekli, da je dokumentaren. Dokumentarnost, družbeno, socialno, moralno prizadeta pa je bila včasih moč slovenskega kratkega filma.

Tisti, ki so jih videli, pravijo, da na naši Akademiji za film, gledališče, radio in televizijo nastajajo filmi, vredni pozornosti. Toda kaj - Celje je ostalo brez njih, saj prav v teh dneh gostujejo na mednarodnem srečanju v Münchnu. Ostalo je, skratka, brez obljube za jutrišnji dan.

Šopek ljubiteljskih filmov (pa spet med njimi ni bilo najboljših, kakršne zna narediti npr. Mišo Čoh) je dodal lepo misel o prizadevanjih, kaj več pa ne.

In če ne bi bilo večera, posvečenega slovenskemu filmskemu pionirju karolu Grossmannu, bi praktično ostali brez kratkega filma.

Celje ob tem ni krivo. Na svojem tednu pokaže pač tisto, kar je bilo posnetega. Če je bilo letos tako malo zapisanega na trak, se mora proizvodnja naslednjega leta krepko predramiti.

V treh dneh letošnje filmske delavnice so se seminaristi dodobra seznanili z vlogo glasbe in kamere v filmu ter praktičnim delom ob nastajanju le-tega. Režiser Franci Slak je analiziral filmsko sliko.

Naša posvetovanja

13. teden domačega filma v Celju je uvedel že ob tradicionalnem srečanju mladih in njihovih filmskih vzgojiteljev še dve zanimivi temi.

Prvo posvetovanje nas je iz romantičnih vizij postavilo na trdna, kar malce pretrda tla. Bilo je namenjeno marketingu, sodobni ponudbi povpraševalcev po proizvodih, med katere sodi vsakor tudi film kot tržno dejanje. Misli o likovni reklamni podobi slovenskih filmov so se kresale mimo prispevkov njenih najpomembnejših oblikovalcev - Matjaža Vipotnika na primer, ki je v celosti likovnega razumevanja filmskega sporočila oblikoval vrsto najlepših oprem zadnjih let.

Toda pravila našega filmskega obveščanja so uklenjena v plastične omarice, v katerih ne izrazijo tega, kar želijo povedati. Veliko premalo je v naši - beseda je grenka, a upravičena - filmski industriji narejeno za njen plama. Nanj je pozabljeno že tedaj, ko se načrtuje stroškovnik filmskega načrta. In zgodi se, da niti proizvodno,

niti distribucijsko podjetje ne poskrbi za vplivno obvestilo.

Posvetovanje je s svojimi objektivnimi hladnimi ugotovitvami povedalo, da premiera slovenskega filma ni slovenski romantični filmski praznik. Mora postati dogodek, ki bo zbudil še kakšno drugačno zanimanje naše vse bolj potrošniške družbe.

Pomen naslednjega posvetovanja o filmih o NOB in odnosu mladih do te številno zastopane tematike v domači proizvodnji je bil v tem, da so besedo dobili tudi mladi. Govorili so spontano, odkrito, kritično. Niso bili zadovoljni s tem, da bi starejše generacije razlagale njihov odnos do življenja, ki je nji-

hovo, pa vendar podedovano iz zgodovinskih vrednosti, ki jih naš film ni velikokrat pokazal. bolj kot se oddaljuje čas neposrednega soočanja s snovjo, bolj kot v njene pore prodirajo spoznanja, ki jih je prinesel družbeni razvoj, zavest našega, tudi kritično opredeljenega časa, bolj se film kot izpoved dokazuje.

Nazadnje je inž. Vendra min zelo strokovno, zelo ilustrativno priredil namesto pogovora pravi pravcati simpozij o tem, kako v zavest in čutenje gledalca vstopa zvok kot nepogrešljiva sestavina filmskega doživljanja. Njegove strokovne analize bodo marsikomu koristile vsaj pri skromnih dopolnilih, kakršne zmorejo naši majhni kinematografi.

MALA ANKETA

Miha Brun, novinar Stopa: »Celjski Teden domačega filma je vsakoletni praznik. Zato so zaslužni, seveda, organizatorji in slovenski filmarji, ki delajo s polno paro. Nekoliko moti, da nekateri slovenski filmski samodržci ob tej slovesnosti zbujaajo smeh in istočasno skrb s svojimi agitpropovskimi in enosmernimi izjavami o slovenskem filmu, kvaliteti, draginji, dejstvom, da naj bi bili slovenski filmi najcenejši v Jugoslaviji in kaj bi morali dotični osebk in institucije narediti. Pri tem pa ni nobene samokritike. Zato sem žalosten ob prazniku.«

Ivan Novak, žalec: »V Žalcu sem si ogledal film Jagode v grlu, ob manifestaciji kot je TDF pa me motita dve stvari. Pred dvema letoma so se najnovejši domači filmi s Tedna domačega filma vrteli tudi v naši občini, letos pa smo videli le en film. Škoda, še posebej, ker so možnosti za predavanje še boljše, saj imamo v Žalcu novo kinodvorano. Drugo, kar moti, pa je to, da so se nekateri obiskovalci neprimerno obnašali. To je sramotno za vse ljubitelje kina.«

Jožica Dimec, Celje: »Že več let spremljam Teden domačega filma in tudi letos nisem zamudila nobene premierne predstavitve v Unionu. Navdušena sem nad letošnjimi filmi, zdi se mi, da je letošnja filmska bera mnogo boljše kot lanska. O sami

manifestaciji pa lahko rečem samo tole: Srečni smo, da jo imamo in naj še ostane.«

Edi Marčič, udeleženec filmske delavnice: »Menim, da je bila letošnja filmska delavnica enkratna prilika, da smo se spoznali s filmskim delom. To mi bo koristilo pri delu v fotokino krožku na šoli. Všeč mi je bil sam način dela, in če bo še prilika, se je bom prihodnje leto vsekakor še udeležil.«

Boris Rosina, predsednik organizacijskega odbora TDF: »Prezgodaj je še, da bi naredili dokončen obračun letošnje manifestacije, vendar lahko že rečem, da je 13. TDF dosegel svoj namen. Ne le zaradi petih novih slovenskih filmov, ki smo jih videli v premiernem sporedu, ampak tudi zaradi spremljajočih prireditev, ki so večinoma prav imenitno uspele.«

Iz Tedna domačega filma so poročali:

DAMJANA STAMEJČIČ
MATEJA PODJED
JANEZ VEDENIK
IVANA FIDLER
NADA KUMER
VIKA NENDL
STANKA GODNIČ
Foto: EDI MASNEC

ktor v Etolu

mierni spored Tedna domačega filma se je pričel 5. novembra s slovenskim filmom režiserja Vojka Duletića v proizvodnji Vibe filma. Občinstvo je toplo pozdravilo ekipo ustvarjalcev filma, katere gostitelj je bil Etol IFF Celje. Vojko etič, igralci Slavko Cerjak, Tea Glazar, Demeter Bitenc in drugi soustvarjalci filma so si naslednji dan z zanimanjem ogledali proizvodnjo v Etolu in prisluhnili direktorju te delovne organizacije inž. Jožetu Bučarju.

pridreditvi so prejeli nagrade TOZD Celje, ki so jih za posebno prizadevnost pri delu dobili Ivan Polanec, Ibrahim Čiž, Ljubo Jankovič in Marjan Vranc. Pismena priznanja so prejeli Muharem Tokmič, Nenad Ilić, Suljo Hadžić, Zoran Pančič, Mato Rajkovača, Arif Bešar, Josip Horvat, Peter Krajnovič, Ante Bajić in Milan Jovanović. Kot najuspešnejša delovna enota pa je priznanje prejelo gradbišče REK Pesje Klasičnica.

Gradisovi delavci so proslavili 40 let

Javna radijska oddaja ob jubileju slovenskih gradbenikov

Z javno radijsko oddajo se tokrat ustavili v orani Golovec med delci Gradisa, ki letos praznuje visok jubilej 40-letnice. S pisano paletto napajočih smo začeli pri- no popoldne, na katerem delavci proslavili svoj bilet.

Nastop je začel ansambel ena izmena, ki je že z ži- hno narodnozabavno ladbico kaj mi nuca pla- nca napovedal, da bo pro- am veder in pester. V iz- dbi te skupine smo slišali nekaj zimzelenih melodij narodnozabavnih skladb. Slavnostni govor na prire- tvi je imel predsednik de- lavskega sveta TOZD Fran- skošek, ki je opisal razvoj- pot jubilanta, delovne or- ganizacije Gradisa, katera da- s prav gotovo pomeni po- slovenskega gradbeni- ka. Najbolj nestrpnost so- nastop gotovo pričako- le pevke vokalne skupine adis, ki pojejo skupaj še- a meseca in jim je bil na- p na javni radijski oddaji vzprav odski debut. r so pevke članice delov- ga kolektiva, so jih poslu- ki sprejeli s še posebej to- m aplavzom pred nasto- m, pa tudi potem, ko so- rano odpele svoj program. V karavani javnih radij- ih oddaj je vsakič tudi kšen harmonikar. Tokrat- o povabili na oder Duša- Suhadolčana, člana celj-

ske folklorne skupine Fran- ce Prešeren. Ker je v Gradi- su zaposlenih tudi precej de- lavcev iz drugih republik, je za svoj nastop izbral splet kol iz bratskih republik in pokrajin.

Predstavlja se je še ena skupina: ansambel Joker, ki si je letos priboril simpatije na festivalu Melodije morja in sonca v Portorožu s sklad- bo Samo ne ti. Pesmico smo slišali tudi v Golovcu. Tokrat je z Jokerji igral tudi solist na trobenti Andrej Koren. Predstavil se je z izjemno le- po temo iz filma Alamo. Me- lodija, ki jo je v filmu zaigral zadnji preživeli Mehikanec v spomin na padle tovariše v bitki za utrdbo Alamo, je navdušila tudi Gradisove de- lavce.

Na javni radijski oddaji v Golovcu je delavcem Gradi- sa spregovoril predsednik delavskega sveta TOZD Celje Franc Leskošek.

Vedno ljubka in živahna Tatjana Dremelj je s tremi skladbami tudi tokrat doka- zala, da je prava profesional- ka na odru. Na koncu prire- ditve so, kot se spodobi ob jubileju delovne organizaci- je, podelili še priznanja in nagrade delavcem, ki so s svojim delom in prizadev- nostjo pripomogli k delu in rasti Gradisa. Delavci Gradisa so nas na koncu prireditve vse skupaj še enkrat pozdravili s toplim aplavzom in se nam tako zahvalili za prispevek k nji- hovemu praznovanju. Po od- daji pa se je dvorana stemni- la. Na improviziranem film- skem platnu so si lahko de- lavci še enkrat ogledali ob- jekte, ki so jih zgradili širom po Sloveniji.

Tudi v okviru delovne organizacije Gradis gojijo kulturne dejavnosti. Pred približno dvema mesecema so se skupaj zbrale delavke, ki rade pojejo in priče- le pridno vaditi pod vodstvom Cvetke Jagodič. Nastop na javni radijski oddaji je bil njihov prvi in so ga imenitno izpeljale.

Nočna izmena zna zaigrati za vsakogar nekaj. Tako je zaigrala nekaj skladb za ljubitelje narodnozabavnih skladb, pa tudi tistih, ki imajo rajši popevke, ni razočarala.

Delavska univerza Celje

obvešča, da ponovno vpisuje v naslednje oblike

izobraževanja in izpopolnjevanja:

- v osnovno šolo za odrasle 5., 6., 7. in 8. razred
- v tečaj tujih jezikov
- v tečaj šivanja - začetni in nadaljevalni
- v tečaj strojnega pletenja
- v tečaj za skladišnike
- v tečaj težke gradbene mehanizacije
- v tečaj za upravljalce energetske naprave (kur- jače)

Se je čas, da si pridobite dodatna znanja, zato ne odlašajte, javite se osebno ali po telefonu na Delav- sko univerzo Celje, Cankarjeva 1, telefon 25-620, kjer boste dobili vse potrebne informacije.

Zavod za delovno usposabljanje, Miha Pinter Dobrna

razpisuje na podlagi sklepa sveta zavoda

1. delovno mesto računovodje za nedoločen čas

Pogoj: srednja ali višja izobrazba ekonomske smeri, 5 let delovnih izkušenj na samostojnem delovnem mestu, pričetek dela 1. 1. 1986. Stanovanja ni.

2. delovno mesto medicinske sestre za nedoločen čas

Pogoj: srednja ali višja izobrazba - medicinska se- stra, usposabljanje ob delu za naloge fizioterapevta, strokovni izpit, šoferski izpit B kategorije, poskusno delo - 3 mesece, stanovanja ni.

tim

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

Po sklepu kadrovske komisije in v skladu z določili pravilnika o delovnih razmerjih objavljamo prosta dela in naloga

TOZD Termoizolacije in embalaža

1. vodja kotlarne
2. ključavničar za zahtevna dela - vzdrževalec
3. ključavničar za enostavna dela - vzdrževalec

za nedoločen čas s 3-mesečnim poskusnim delom

Pogoji:

ad 1.

- uspešno končana šola strojne smeri - strojni teh- nik, strojni delovodja ali KV ključavničar
- opravljen izpit za kurjača visokotlačnih kotlov
- 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

ad 2.

- končana poklicna šola kovinske smeri - KV klju- čavničar
- 3 do 5 let delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

ad 3.

- končana poklicna šola kovinske smeri - KV klju- čavničar ali končan VIP za oblikovalca kovin (IV. stopnja usmerjenega izobraževanja)
- 1 do 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpol- njevanju pogojev v kadrovsko socialno službo TIM Laško, Sp. Rečica 95.

Rok za prijavo je 8 dni.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po kon- čanem zbiranju prijav.

bodeči NOVI TEDNIK

Manj teže in »težkih«

Celjska usmeritev za prihodnje obdobje je jasna: vse več izdelkov z manj teže in več znanja.

Nekateri pripominjajo, da bomo lahko izdelke z manj teže izdelovali le, če bo tudi pri delu manj »težkih«!

Davčni Mercedes

Na lastne oči smo se prepričali, da ima tudi celjska davčna uprava črni mercedes.

Resnično!

Črni mercedes imajo – črni pisalni stroj znamke Mercedes!

Torta – godlja

Med Celjani, pa tudi nekaterimi drugimi, je zelo priljubljena torta na način šefa, ki jo pripravljajo v hotelu Evropa.

Značilnost tega lokala je vsekakor posebnost – drugod so navajeni raznih šefovskih godelj!

Vse manj ljudi veruje v Martina; tu ni nič ideološkega, le denarja ni, da kupili bi vina!

Bolno razmišljanje

Velenjski borci pravijo, da z gradnjo celjske bolnišnice nastaja drugi Obrovac. Ob takem razmišljanju se nekateri čudijo.

V bolni družbi je vendar naložba v bolnišnico najboljše naložba!

Vprašanje

Pravijo, da je pri nas izredno slabo poskrbljeno za prehrano srednješolske mladine med poukom.

Nekateri sprašujejo, če je to zato, ker želimo to generacijo z odvaditi jesti.

Gotovo pa ne zato, da bi jih na ta način obdržali na liniji!

TISTI, KI GA IMAJO VELIKO POD KAPO, IMAJO POGOSTO NAJMANJ POD KAPO!

Odprta lista, da je nesprejemljivo licitiranje?!

Zaprto s tem, kdo še zagovarja, vprašanje iz tega samo se postavlja: da to le ni strah pred pravim izbiranjem!

Zaščita

Nekateri še vedno pravijo, da znajo naši vinarji delati vino iz vode.

Tovariši, kako pa potem delajo zaščiteno vino?

Tudi za to imajo odgovor: da zaščiteno vino delajo iz vode – iz zaščitene vodnih virov!

Zagotovo

Vsaj nečesa se pri nas zagotovo ni bati.

Da bi namreč v vino dajali anfriz!

Skupščina ISS o ekonomskem položaju šolstva

Učitelji dobijo več

Ilveljavljena komrnrmisna rešitev

Bodo potem tudi učenci dobili več?!

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

Pod svobodnim soncem

6

Vsi trije so se drevili s podvojeno silo v smeri, od koder so čuli volčje tuljenje. Oglasil se je zdaj pa zdaj kdo izmed njih, volk se jim je odzival, bliže in bliže so prihajali drug drugemu. Kmalu so čuli hrzanje konj in šum trave. Oddihali so se in šli kdrakoma. Od daleč so že videli črne sence, ki so se hitro gugale po ravnini.

Iztok se je ustavil.

»Tovariši! Ne skušajte se z mojim konjem. Veste, da je najboljši, kar jih je v taboru. Do jutra lahko prijezdite v gradišče, jaz pa moram biti prej tam, da se hitro dvignem bojevniki in gremo nad Hilbudija!«

Komaj jim je to sporočil, že so zahrzali konji tik pred njimi. Iztok je planil kakor ptica na svojega vranca. Ta se je vzpel in obrnil na zadnjih nogah, ko je začutil gospodarjevo roko na brzdah. Zavihrala je griva in kakor misel sta zletela preko poljan. Nekaj kratki je konjič ponehaval v skoku, kakor bi vpraševal, čemu ta pogon. Ali Iztok ga je stisnil s koleni, da je globoko pa zahrpel, povodci so se nategnili in tedaj je žival razumela, da ta ježa ni šala, da je treba planiti na življenje in smrt.

Izborni konjič – očetu ga je bil podaril hunski poglavar – je povedal, nozdrvi so se mu razširile, bela pena je letela v kosmih po zraku, drevesa so bežala mimo in tonila kakor bliskavica v daljavi. Na njegovem hrbtu pa je sedel Iztok z naprej nagnjenim životom, kakor bi ležal na konjskem vratu. Nič se ni ganilo na njem. Kakor prirasel je tičal na konju, samo dolgi kodri so pluli v zraku i risovo krzno je veslalo z repom na konjskem hrbtu.

Iztoku se je zdelo, da se vleče pot še enkrat tako dolgo kakor podnevi. Ozrl se je včasih z boječim pogledom na zvezde, ali ni polnoč že mimo. A zopet je stisnil konja, mu pošepetal v ušesa besedo, polno hvale in ljubezni – in šlo je skokoma čez drn in strn.

Dolgo je že jahal ob potoku v soteski. Zdaj zdaj je upal, da zagleda ognje – ali potok se je zasukal na levo in za ovinkom še vedno gluha šuma. Konj je začel pogosto hrzati in prhati. Iztok je čutil, da napenja zadnje sile. Kaj, če se zgrudi? Moral ga je ustaviti, da je šel korakoma dalje. Lakotnice so mu plale, vse kite so se tresle od napora, z globoko sklonjeno glavo je šel in hropel. Od trebuha se mu je cedil pot.

Iztok je skrbno motril okolico. Predivje je jahal v jutru in se ni menil, kaj je krog njega. Zato se ni mogel domisliti nobenega drevesa, nobene kotanje, ki bi mu

povedala, kako daleč je še do gradišča. Torej naprej!

Objel je konju vrat, mu pritisnil lice prav k ušesu in mu obljubil najlepšega žita, če se podviza in ga čimprej prinese v šotorišče.

Vranec je udaril dvakrat s kopitom prav silno ob tla, pa se je zopet zleknil, iztegnil vrat in bežal kakor vihar.

Zopet ovinek. Iztok je zapazil nekaj ognjev v daljavi. »Gradišče!« je vzkliknil. Stisnil je konja, tla so zabobnela, hrestale so suhe veje, ognji so se bližali.

Se kratka ravnica, soteska se je odprla na široko kotlino. Z besno divjostjo se je spustil konj, ves uznojšen in spenjen, kakor od snega opadel. Začuli so ga stražniki. Plamenice so se dvignile in premikale. Kakor bi pal iz oblaka, je treščil Iztok na sredo taborišča.

»Hilbudij, Hilbudij prihaja!«

Divje je zakričal, vsi šotori so se prebudili, završalo in zašumelo je med vojščaki, rogovi so zatrobili. Iztokov vranec pa je zatrepetal in se s krčevitimi utripi zgrudil ob ognju; iz nozdrvi mu je brizgnila vroča kri.

Četrto poglavje

Ko je Azbad odšel iz Hiludijevega šotora, je bilo že vse vojaštvo na delu. Stotniki in časniki so nadzorovali posamezne gruč, Hilbudij je sam ogledal vse težko in lahko oborožene pešce, konjenici je veleval sam in premotril opremo; marsikateremu vojščaku je preskusil sulico in meč, je li dosti nabrušen.

Vsi so mislili, da odidejo opolnoči čez Donavo. Konji so bili nakrmljeni in osedlani, vojaki so z vsem orožjem sloneli na slamah in rahlo dremali.

Toda Hilbudij ni hotel na slepo udariti v deželo Slovenov. Razposlal je najhitreje jezdece čez Donavo, da poizvedo, kje bi bil Svarun in njegove čete. Za te mu je šlo.

**KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.**

Proizvodni program: – kotli na lesne odpadke

- trajnožareče peči na trda goriva
- dozirne naprave za lesno industrijo
- etažne trajnožarne peči za gospodinjstva
- kovinske konstrukcije
- odsesovalne in odpraševalne naprave
- oprema za ladje (hidroforji)

Justinijan mu je bil sporočil, da vojskovodja Beliza zapored zmaguje Vandale, da je zasedel mesto Kartago v Afriki, da zbira vandalski kralj Gelimer zadnje ostanke svoje vojske, ki jo bo vrli Belizar gotovo kratkem porazil. Zato namerava koj po novem letu napraviti velikansko slavo v Bizancu in sprejeti vojskovodjo Belizarja v svečanem triumfu. V ta namen potuje denarja in živili. Hilbudij naj priskrbi – denarja in more – pač pa zadosti drobnice in govedu, da pogostuje dan zmagoslavja vojaštvo in ljudstvo v Bizancu. Udaril je naglo po cesti v Bizanc. Podpisal se je cesar: Justinijan, zmagovalci Alanov, Vandalov, vladar Afrike.

Hilbudija pismo ni razveselilo. Res je čutil barba Slovene, pa bil je dosti plemenit, da se mu je zdel taborarski pohod vse preponiževalen za pravega vojaka. Dokler je pokoril Slovence roparje, dokler je imel opravka z veliko vojsko, tako dolgo se je veselil bojne viharja. Ali Slovenci so sedaj ukročni. Mirno pasčere po svoji zemlji, čemu bi jih napadal, pastirje, o vojak in vojskovodja.

Zaradi tega Hilbudij ni bil vesel pohoda. Pokorno slušal carsko povelje, v srcu pa iskreno želel, da bi mu ne bilo treba klati pastirjev, marveč da bi naletel na mogočen odpor pri Slovencih.

Razposlal je torej prednje straže čez Donavo in čakal tisto noč in še drugi dan sporočil. Vojska je čakala taboru in gledala temne sence na poveljnikovem čelu. Zvečer so se vrnila zadnja poizvedovalci. Nobeden premedel ni našel sledu. Ali ti trije, ki so jezdili mimo Iztoka, so ujeli v šumi mladeža Slovena. Dolgo jim ni hotel odgovorjati. Pa vojaki so ga pripeli za noge in za roke med dve drevesi, zanetili ogenj pod njegovim trebuhom in mu žgali ledja z žarečimi ogorki. V silnih bolečinah Sloven razodel, da je za ono goro Svarunovo gradišče, da ima zbrane velike črede in da skriva v gradišču mnogo bogastva. Sloven ni hotel izdati, da so one črede vojščaki, vsi združeni Slovenci in Antje, ne pa črede ovčarjev in krav. Upal je Hilbudija preslepiti, da bi v svoji drži ne povedel s seboj vsega tabora, in bi ga Slovenci te laže zmagali. Ko je na pol mrtvi Sloven Svaruna videz izdal, mu je sunil Bizantinec meč v srce in ogledal niki so odjahali v tabor.

Hilbudij se je razveselil novice. Odbral je oddel najboljših pešcev, konjice pa je vzel le za silo s seboj, bi v potrebi pohitela v tabor po ostalo vojsko.

DO »Zarja« Petrovče

industrija lesnih, kovinskih in konfekcijskih proizvodov ter storitvene dejavnosti v gradbeništvu n. sol. o. Petrovče

Delavski svet DSSS

razpisna komisija razpisuje dela in naloge

vodja ekonomsko-finančnega sektorja

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da imajo visokošolsko ali višješolsko izobrazbo ekonomske smeri s 5-letno prakso na vodilnih delih in nalogah,
- da imajo družbeno-politične in moralno-etične lastnosti ter da so družbeno politično aktivni.

Izbran kandidat bo imenovan za 4 leta.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter z opisom dosedanjega dela pošljite na naslov: DO »Zarja« Petrovče – 63301 Petrovče v 15 dneh po objavi razpisa z oznako: »za razpisno komisijo DS DSSS«.

Kandidate bomo obvestili o izidu v 8 dneh po izbiri.

Hmezad Agrina Žalec

Komisija za delovna razmerja

TOZD Maloprodaja

objavlja prosta dela in naloge:

1. prodaja gradbenega materiala
2. prodaja kmetijske mehanizacije
3. prodaja blaga in blagajniška dela

Komisija za delovna razmerja

TOZD Veleprodaja

objavlja prosta dela in naloge:

4. komercialna dela v DE Rezervni deli

Komisija za delovna razmerja

TOZD Transport

objavlja prosta dela in naloge:

5. vodenje avtomehanične delavnice
6. voznika tovornega motornega vozila

5 izvajalcev

Poleg splošnim pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

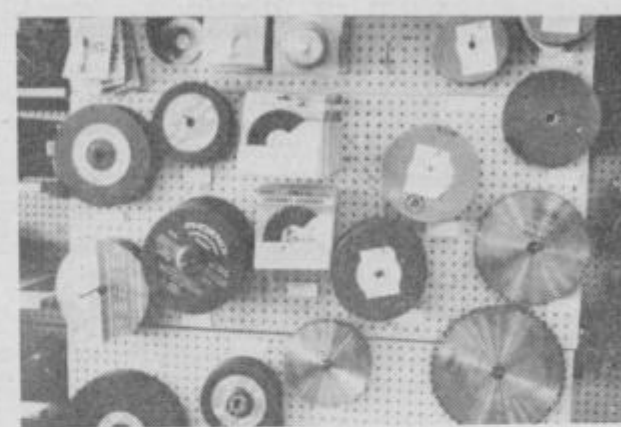
- pod 1 in 2 – končana šola za prodajalce blaga tehnične stroke, 2 leti ustreznih delovnih izkušenj, poskusno delo 1 mesec
- pod 3 – končana šola za prodajalce tehničnega blaga, 2 leti izkušenj pri prodaji blaga in blagajniških delih, poskusno delo 1 mesec
- pod 4 – višješolska izobrazba komercialne, agromske, strojne ali organizacijske smeri, 4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah, poskusno delo 3 mesece
- pod 5 – avtomehanski delovodja ali strojni tehnik z izkušnjami pri vodenju avtomehaniških del, 3 leta ustreznih delovnih izkušenj, poskusno delo 3 mesece
- pod 6 – končana šola za avtomehaničarje ali druga ustrežna izobrazba IV. stopnje, 2 leti delovnih izkušenj, poskusno delo 2 mesece

Kandidati naj vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v roku 8 dni od objave na naslov: Hmezad Agrina Žalec, Kadrovska služba.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

Poiščite v ... IDEALU

Sam svoj mojster je lahko vsak, če ima primerno orodje. V Idealu imajo veliko izbiro orodja za vaš hodi, kot tudi za tiste, ki potrebujejo za svoje delo zahtevnejše stroje.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

objavlja prosta dela in naloge

1. Organiziranje požarne varnosti in varstva okolja

Pogoji:

- strojni tehnik – V. stopnja
- 2 leti delovnih izkušenj

2. Vzdrževanje objektov in instalacij

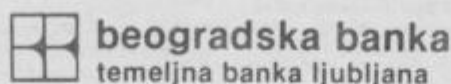
ponovna objava

Pogoji:

- vodovodni inštalater ali monter ogrevalnih naprav – IV. stopnja
- 1 leto delovnih izkušenj
- izpit za kurjača centralnih kurjav

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni na naslov: SIP – Strojna industrija Sempeter v Sav. dolini.

O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 15 dni po sprejemu sklepa o izbiri.

Poslovna enota Žalec
63310 Žalec, Kardeljeva 12

objavlja prosta dela in naloge

1. en izvajalec za skupna vlaganja v naložbe
2. dva izvajalca likvidator – blagajnik

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoji:

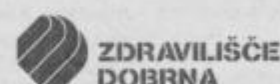
1. – visoka ali višje šolska izobrazba ekonomske smeri
- dve leti delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- poskusno delo tri mesece

2. – ekonomska srednja šola ali gimnazija
- tri leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- poskusno delo tri mesece

Rok za prijavo je 8 dni po objavi.

Pismene ponudbe z dokazili o šolski izobrazbi pošljite na naslov BB PE Žalec, Kardeljeva 12.

MERX

SOZD MERX DO ZDRAVSTVENI ZAVOD ZDRAVILIŠČE DOBRNA

Delavski svet

razpisuje dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za štiri leta

vodenje medicinske rehabilitacije

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- zdravnik specialist fizikalne medicine in rehabilitacije
- pet let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
- aktivno znanje nemškega ali angleškega jezika in pasivno znanje še enega tujega jezika
- organizacijske sposobnosti in sposobnost za delo z ljudmi
- poznavanje predpisov iz varstva pri delu
- kandidat mora predložiti predloge razvojnega programa zdravstvene dejavnosti in opredeliti lastno vlogo

Pisane prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh od dneva objave z oznako »za razpisno komisijo« na naslov: ZDRAVILIŠČE DOBRNA, splošno kadrovska služba, 63204 DOBRNA.

Komisija za delovna razmerja

DO ELEKTRO CELJE TOZD ELEKTRODISTRIBUCIJA CELJE Vrunčeva 2 a

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. vodje materialnega knjigovodstva

(1 delavec)

Pogoj: ekonomski tehnik, 4 leta delovnih izkušenj.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas, s poskusnim delom 3 mesece.

2. blagajnika

(1 delavec)

Pogoj: ekonomski tehnik, 1 leto delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklene za določen čas (nado- meščanje delavke v bolniškem staležu), s poskusnim delom 3 mesece.

3. skladiščnega delavca za skladišče v Šempetru v Sav. dolini

(1 delavec)

Pogoj: blagovni manipulant oz. tečaj za skladiščnika, 2 leti delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas, s poskusnim delom 3 mesece.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na gornji naslov.

OPEKARNA MARIBOR • RADVANJE
Maribor, Streliška 16 a

GRADITELJI

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

PRIHRANEK DO
50.000 din

Telefon
(062) 39-911

Obadji piki

Teden domačega filma bi morala bolj podpreti komunala in turizem. V tem tednu vsaj drugi poskrbijo namesto njih za lepo mesto.

Jagode v grlu imajo večkrat tudi tisti, ki veliko obljublajo.

Veliko očkov na službeni poti je na poti brez potrebe in rezultatov.

Mnogi delegati so prave butnskalet. Z vprašanji se zaman zaletavajo v »samoupravne strukture«.

V vsakdanjem življenju imamo poleg ovnov in mamutov tudi veliko papagajev.

OBAD

Plavi, plavi, . . . !

Plavi orkestar osvojil najstniško množico

Brez pretiravanja lahko zapišemo, da kaj takšnega v Celju še ni bilo. Najbrž še nikoli niso vzeli kart iz predprodaje, saj je bilo organizatorju koncerta Zavodu SRC Golovec nemogoče zagotoviti varnost. Po drugi strani pa je bilo skoraj nemogoče izbrati bolj neprijetno predskupino, kot so bili mariborski Wake-up.

Kovinski, na trenutek popolnoma težkometalni zvok, nikakor ni zadovoljil mladih poslušalcev, ki so v dvorani čakali na svoje ljubljence. »Sasa, Lo-

ša« - tako se je začelo, končalo pa se je nekako v stilu skandiranja po uspešni nogometni tekmi. Torej: »Plavi, Plavi, . . .« Malo zlobno bi človek pomislil na to, da je lučkana sarajevska glasbena šminka v Celju opravila »na roko plačano« delo. S tem mislimo na to, da k madov, kot so »Bolje biti pijan nego star«, »Suada« in na koncu tudi »Plave oči«, sploh niso bili potrebno prepevati. Saja ampak je to namesto tega opravilo približno 4000 poslušalcev in še tistih 500, ki niso ostali brez kart.

In publika? Dvorana je bila polna, poslušalci - najmlajši bili stari okoli 5 let, nekaj pa tudi takšnih pri 60-ih - bili z nastopom zadovoljni. Dovoljni pa so bili tudi tisti, ki so se zvečer odpravljali s celjske železniške postaje proti domu. Tam so se namreč pričeli z Janijem Kovačičem, ki ob spremljavi kitare zapeluje iz filma Ovni in mama mladi pa so spet zanj opravili »na roko plačano« delo in glasno odkričali tisto znano: »Diam, delam, delam . . .«

IVANA FIDLER
FOTO: EDI MASNEK

Hmezd AGRINA
blagovnica
hmezd
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja
8 let

IZPRED PULTA

V dobi suhih krav razmišljamo o tem, kako bi odprti na lastne sile obogatili družinski proračun s tem, da bi sami nekaj napravili. Varčnost, izvirnost, poraba starega materiala, ki bo zasijalo ob svojih domislicah - to so parole gospodinje, ki povezuje prvi dan v mesecu z zadnjim.

V duhu takšnih stabilizacijskih prizadevanj sem se napotila v Tkanino v Celju, da si kupim okrogle igle za pletenje. Že sem v mislih slikala umotvore: novi kroji, netopirski rokavi, naredila bom super izdelke za svojo družino.

Z ustvarjalno ihto sem se vrgla na delo, ki je bilo drugačno od klasičnega. Nizam zanke, ki nikakor nečejo steči po igli, podiram, vztrajnost vključim do zadnje vreliščne točke, a moja štrikarija ne gre nikamor. V preveliki samokritičnosti začnem kriviti sebe, češ, nerodna si, nimaš prakse, pusti vse skupaj.

A ker ne vržem za vsako malenkost puško v koruzo, skočim k prijateljici in ji pokažem svoj umotvor ter potožim nad svo-

jim neznanjem uporabljanja okroglih igel za pletenje. Nič čudnega, se mi zasmeji, saj so igle naše, ne avstrijske!

V meni je zavrelo, zato odnesem neuporabne igle nazaj v trgovino in jih povprašam, kdo je njihov izdelovalec. Povem še to, da so neuporabne in jih zato ne bi smeli prodajati. Mojemu visokemu tonu je odgovorila prodajalka s prav niskim: vem, da so igle slabe, kupujemo jih od privatnega izdelovalca, ker drugega proizvajalca pri nas ni. Vzame-mo, kar dobimo, je pa res, da se ženske hodujejo, a ni drugega napredaj vzamejo to, kar dobijo. Se pač znajo potruditi!

Po poti domov razmišljam. Ne samo o pletilnih iglah, ki so neuporabne, a jih trgovina vseeno kupuje. Pri tem vleče za nos kupce, namesto, da bi take artikle zavrnila in zahtevala dobro uporabno blago. Razmišljam o tem, kako se pri nas ne dobi krpanca, sukanca, šivalne svile, igel. Ponje je treba k našim sosedom, ki imajo tega na pretek. Razmišljam tudi o tem, da z opiranjem na lastne sile ne bo nič, če ne bom zavila v Avstrijo in si tam nakupila drobnarij, da bom lahko z osebnim delom nekaj dodala k družinskemu proračunu.

ZDENKA STOPAR

Zlata poroka Radiškovih

Skromno, v krogu svojih najdražjih, sta 71-letni Franc in 72-letna Marija Radišek iz Braslovca minulo nedeljo praznovala 50 let skupnega življenja - zlato poroko.

Primerilo se je tako, da temu jubileju sama niti nista posvetila nobene posebne pozornosti. Leta zakona, izpolnjena z delom, skrbjo za družino in še mnogimi drugimi dejavnostmi ter predvsem z ljubeznijo in razumevanjem, so hitro bežala in, ko je prišlo petdeseto leto za Franca in Marijo ni bilo nič drugačno od prejšnjih. Vendar na zlato jubilej svojih staršev niso pozabili otroci, ki so ju presenetili s ljubeznijo in pozornostjo. Zakonca Radišek imata šest otrok, tri fante in tri dekleta. Sedaj so že zdavnaj vsak na svojem, imajo poklice, družine in domove. Vedno pa se radi vračajo domov, kjer jih z veseljem pričakuje oče in mama. Se posebno vesela sta vnukov, ki jih imata že sedem.

Oba zlatoporočenca izhajata iz številnih kmečkih družin. Po poroki, 3. novembra 1935, se je Marija posvetila gospodinjstvu in čedalje večji družini, ki je potrebovala skrbno roko matere in žene. Skrb za materialne dobrine pa je bila prepuščena

Franču. Kot mlad fant se je izučil za čevljarja, pozneje opravil mojsterski izpit in imel samostojno obrt. Ženo sta imela v najemu tudi nekaj zemlje, tako, da družina ni nikoli čutila pomanjkanja. Pozneje je obrt opustil in se za dve leti zaposlil kot skladiščnik pri Betonu, od leta 1954 pa vse do upokojitve 1974 leta, pa je bil vratar pri PTT Celje.

Franc pa je bil in je še tudi drugače vsestransko aktiven. Dolga leta je že vnet planinec, napravil je kar 12 tran-

sverzal, je požrtvovalen gasilec, vseskozi sodeluje v vseh krajevnih organizacijah, skratka povsod, kjer se kaj dogaja je tudi on zraven. Za svoje delo je prejel več odlikovanj in priznanj, med drugim Red zaslug za narod s srebrno zvezdo in Zlati grb Braslovca, najvišje priznanje krajevnih skupnosti.

Sedaj živita pri sinu Jožetu, kljub letom sta čvrsta zdrava in Franc še z veseljem napravi kakšno čevljar-sko uslugo.

T. TAVČAR

Nekaj pa nas je že, v trinajst let zapored ho-dmo v Celje na Teden domačega filma. In kot je navada, se svojih doma-čih in prijateljev spo-mimo s pozdravi.

Letos jih ne bom poslala, kajti nerodno mi je pošiljati trinajsto let zapored enake razglednice: dve celjski panorami pa grad in zmešano let-ljenko motivov, stari dvajset let, kot da se nbi v Celju vmes kaj spre-menilo, dogradilo. Golevec, savinjsko obrežje, kakšen kulturni spom-nik, kaj iz Grofije (ne s-mo njen slavn strop).

Ali bi bilo prehudo l-nančno tveganje, če l-popestrili ponudbo ra-glednic tudi z motivi naših filmov (namesto stih neokusnih veselil-trgatev, ki so na voljo kioskih)? Samo spraš-jem in se tudi podp-sujem.

STANKA GODNIČ